

Stát' na strane Ježiša

62-0601, Jeffersonville, IN
(TAKING SIDES WITH JESUS)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Stáť na strane Ježiša

(TAKING SIDES WITH JESUS)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v piatok večer 1.6.1962 v Jeffersonville, IN

¹ Na jednom mieste v Louisville, kde jedávate, a to sa nazýva, pozrime sa, reštaurácia Dogpatch. Dnes som jedno mal. Keď sa tam niekto naje, potom oni vezmú tie peniaze, ktoré ste im dali, a pošlú z toho desatinu do cirkvi. Je to niekde na ulici West Jefferson 319. Myslím, že preto to tu Billy tak položil, aby to mohli vidieť. To je veľmi pekné.

² No, bratia, ja nepoznám, aký je váš postup pri zhromaždení ľudí, ako postupujete alebo ako vediete svoje zhromaždenia. A ak sa tu dostanem pomimo plánu, pomimo tej bežnej rutiny, upozornite ma na to.

³ Malo to byť dnes večer, myslel som, ako som mal večeru nedávno s naším milovaným pastorom, bratom Neville, a ja som mu vravel niečo, čo bolo na mojom srdci. A myslel som, že ak dáme dokopy skupinu ľudí a kazateľov, oni sú tu našimi kolegami v Evanjeliu a mužmi, s ktorými môžeme hovoriť spôsobom, ktorým by sme nehovorili pred verejnosťou. Pretože sme všetci v... Sme mužmi, ktorí rozumejú ako muži, kresťanskí muži. A takto, obyčajne, v nejakom zhromaždení, skupine, vy niečo poviete a jeden sa ku tomu prikloní trochu takto a jeden sa ku tomu prikloní inak a potom sa to všetko vytratí. Ale to, kde prichádzame, aby sme sa vám pokúsili dnes večer povedať, čo mám na svojom srdci ohľadne cirkvi a jej miesta a jej pozície. A potom, ak zakončíme načas, chcel by som ku vám hovoriť trochu zo Slova, ak je to v poriadku. Len to trochu uložiť, tak, aby sme sa dostali k tej obchodnej časti alebo k tomu, čo by som vám rád najprv vyjadril. A myslím, že možno zakončíte v obvyklom čase, okolo deväť tridsať alebo tak nejak, ako každý večer. No, pokúsim sa nezdržať vás dlho. Zajtra je sobota a to je veľký nákupný deň, takže... musíme si nakúpiť potraviny, a tak ďalej.

⁴ Chcem verejne hovoriť ku bratovi Nevillovi. No, chcem hovoriť ku každému jednému z vás, práve tak, ako som hovoril s vami súkromne, s každým jedným. Pretože vy ste skupina, ktorá je... Skutočne si to myslím a verím tomu a učím to, že človek, že Boh položil vedenie Svojej cirkvi na človeka, zo Svojho ľudu. A to je... Ako som

včera večer kázal u brata Junie Jacksona o tom, že Boh opevnil Svoj ľud Svojim Slovom. A to bola žena, ktorá sa prelomila cez tú čiaru a dala miesto rozumovaniu a keď to urobila, Boh navždy ustanovil pre tých Svojich... položil to na mužov, aby udržoval Svoju Cirkev opevnenú Slovom.

⁵ No, chcem trochu povzbudiť brata Nevilleho a pohovoriť si s ním súkromne. Včera večer som si všimol, prišlo videnie, dva alebo trikrát, zatiaľ čo som bol za kazateľňou. A ja som sa obrátil, pretože ja sa od toho snažím držať tak ďaleko, ako len môžem, až kým nezistím, čo pre mňa ten sen znamená, ten spred pár týždňov. Pridíža sa ma to už dlhý čas. Povedal som to tu v cirkvi, ohľadne niečoho o poslanstve a rozpoznaní, a tak ďalej. Jednoducho to nevychádzalo správne. Podľa môjho názoru, ten čas skončil a ja sa môžem ohľadne toho mýliť, ale všimol som si, že brat Neville bol trochu utrápený a rozrušený.

⁶ A jednako, len som chcel, aby si vedel, brat Neville, že ty len na to očakávaš v tomto zhromaždení. Všimli ste si, čo sa Satan snažil urobiť za týchto pár posledných dní tým kazateľom, ktorí sú združení v tomto obecnstve? Len sa na chvíľu zastavte a budete sa čudovať. Sedí tu brat Crase, sedí tu dnes večer, takmer sa na ceste zabil. Vidíte? A ja som si takmer odstrelil hlavu s brokovnicou alebo s puškou. Vidíte? Satan sa nás snaží zobrať. A ty si tam narazil a mohol si sa zabiť a tiež zabiť jednu ženu. Vidíte? Jednoducho kazatelia, pozrite sa len na tú skupinu kazateľov. Vidíte? To je Satan a on sa nás snaží zbaviť.

⁷ No, uvedomujeme si, že tu nie sme zhromaždení, aby sme hovorili o nejakých obchodoch. Sme tu zhromaždení, aby sme hovorili o Kristovi a o tom, čo máme uchopiť a čo robiť v tomto prítomnom čase.

A ja ťa chcem povzbudiť, brat Neville. Buď smelý. Bez ohľadu na to, čo prichádza, čo odchádza, čo sa deje, nedovoľ, aby ťa niečo rozrušilo. Jednoducho tu stoj ako skala vekov a Boh spôsobí, že všetko bude v poriadku. On ti to už dokázal. Samozrejme, že ťa to mohlo rozrušiť, že to mohlo zabiť tú ženu a zostalo by to v tvojej mysli po zvyšok tvojich dní a bolo by tam veľa vecí. Ale Boh je stále na tróne. On dáva, aby tieto veci pracovali na dobré. On nás mohol vziať tiež. A tak, Satan bojuje proti cirkvi.

⁸ No, keď som v to ráno kládol ten uholný kameň, nikdy som necítil to, že by som bol niekedy pastorom. To na počiatku nebolo vôbec v mojom povaní. A moje prvé povolanie bolo na evanjelizačné pole. To bolo pred mnohými rokmi. A začalo to tu v stane, tu cez ulicu. A pamätám sa, keď brat Roy Davis tam dolu, a keď mu zhorela modlitebňa. Tá skupina ľudí bola ako roztrúsené ovce bez pastiera,

nemali miesto, kam by šli. A pán Hibstenberg bol vtedy veliteľom polície a on ma tam zavolať. Povedal mi, „Sme tu, aby sme ti pomohli.“ Povedal, „Ja som katolík, ale,“ povedal, „tí ľudia,“ povedal, „tí ľudia zrejme nemajú oblečenie.“ Bolo to v čase krízy. Povedal, „Oni chodia do iných cirkví a tu sa cítia ako cudzí a oni sú dobrí ľudia. Mnohých z nich poznám.“ On povedal, „Billy, ak by si chcel začať cirkev,“ on povedal, „chcem, aby si vedel, že stojíme za tebou v čomkoľvek, v čom ti môžeme pomôcť.“ A ja som mu za to poďakoval.

⁹ Mali sme deň, v ktorom sme robili zbierku. Najprv sme sa modlili a prosili Pána. A prišli ku mne ľudia a chceli vybudovať cirkev, aby mali miesto, kam by mohli chodiť. A rozhodli sme sa pre toto miesto, no a jedného večera, asi o tomto čase... bolo to tu trochu ďalej, na kope buriny [turanec kanadský - pozn.prekl.] rovno tu, kde bola táto jama plná vody a bolo to ako smetisko, také niečo. No, Pán ku mne rozhodne prehovoril a povedal, „Vybuduj to rovno tu.“ Boli sme bez peňazí, mali sme asi 80 centov alebo dolár. A to je pochopiteľné, teraz by ste sa nad tým pousmiali, ale, brat, vtedy to bola suma peňazí.

¹⁰ Keď nejaká suseda uvarila hrniec fazule a za dva alebo tri dni už tá suseda nemala nič, prišli tam a trochu z toho zjedli, boli to ťažké časy. Mnoho mladých ľudí toto nikdy nevidelo, ale bolo to ťažké. Videl som taký čas, že ste mohli v cirkvi poslať tanier na zbierku dva alebo trikrát a dostali ste tridsať centov na mieste, ktoré bolo plne obsadené ľuďmi, žobrať o to. To bolo... Dostali by ste asi tridsať centov a to mali dobrú zbierku. Vidíte? Bolo to skutočne ťažké.

¹¹ A my sme nemali nič, s čím by sme stavali, jednako túžba tých ľudí bola postaviť zbor, aby sme tak mohli mať miesto, kam by sme chodili. Pretože v tých dňoch... To posolstvo, no, myslíte si, že teraz o tom zle zmýšľajú. Mali by ste vedieť, aké to bolo vtedy, keď nebolo nikoho, kto by veril v tento krst vo Meno Pána Ježiša Krista a v tie požehnaná a veci, v ktoré veríme a stojíme za nimi.

¹² Tak som vo svojom srdci dal Bohu sľub, že zostaneme tu a vybudujeme tú modlitebňu. V to ráno, keď sme kládli ten uholný kameň, On sa tam so mnou stretol vo videní, asi o ôsmej ráno, keď som tam sedel, díval som sa na druhú stranu, slnko vychádzalo, asi v tomto ročnom období. A On mi povedal, potom, ako sa so mnou stretol pri tej rieke, s tým, keď sa ten anjel Pánov zjavil v tom Svetle. Videl som to v diaľke. Vyzeralo to ako hviezda. A prišlo to rovno tam dolu, kde som bol a kde boli vypovedané tie významné Slová. A tak som si potom zaumienil, že pre tých ľudí zaobstarám miesto na uctievanie.

¹³ No, sám som rozmýšľal, „To nie je pre mňa. To nie je nič pre mňa.“ Ale všetko, čo patrí Bohu je časťou mňa, bez ohľadu na to, či to je... Čokoľvek, čo je pre Božie deti, je pre mňa, či je mojou povinnosťou urobiť toto alebo tamto. Je to moja povinnosť dozerat' na Božie dedičstvo bez ohľadu na to, kde to je. Vidíte?

¹⁴ Práve tak, ako by ste povedali, „No, moja...“ Ako keď ste boli malým chlapcom, vraveli ste, „Moja práca je len drevo porúbať, nie ho doniesť dovnútra. Nech ho prinesie Jano. Nestarám sa, či na neho sneží, prší. Nech on ide von a prinesie ho.“ Nie. Tvoja povinnosť, ako dieťa toho domu, je dohliadnuť na to, aby to drevo, ktoré je pre tvoju matku, nezvlhlo. Vidíte? Prines ho dovnútra.

¹⁵ Ak povedia, „No, Frank má ísť a priniesť vodu. To nie je moja robota.“ Ale ak Frank tú vodu neprinesie, je to tvoja povinnosť, aby si sa o tú vodu postaral. To je všetko. No, to je to, ako to chodí. A to je to, ako to chodí tiež v Božej rodine. Ak niektorí z nich hovoria...

¹⁶ Nieкто prednedávnom povedal, „Prestaň kázať tým spôsobom, ktorým kážeš. Stratíš každého priateľa, ktorého máš, a všetko také.“ Povedal, „Nechaj to tak. Ja viem, že je to zlé, ale, ó, to nie je naša práca.“ No dobre, koho práca to teda je? Ak je to zlé, nieкто musí proti tomu kázať, tak to jednoducho robme. A to je ten spôsob, ako to cítim ohľadne cirkvi.

¹⁷ Prišli stavebné plány, a tak ďalej, hore a dolu, hore a dolu a boli pre a proti, ohľadne stavania, a tak ďalej. Jeden to chcel a druhý to nechcel a toto a tamto. Zistíte, že je to takto.

¹⁸ Zistíte to, keď máte do činenia s kazateľmi, obchodníkmi, medzi lôžami, všade, kam idete. Tam, kde máte skupinu ľudí, máte rozdielne predstavy. A tak preto musíte mať jednu osobu, do ktorej položíte svoju dôveru, a zvolit' tú osobu. Všetko s tým funguje. Práve tak, ako v armáde, musíte mať jedného, a to je generál, to je ten hlavný stan. Kapitán hovorí toto, on je kapitánom tej skupiny, ale potom ten generál môže zmeniť jeho rozkazy. A ten hlavný veliaci Generál je, samozrejme, Ježiš Kristus v cirkvi. A Jeho kazatelia sú Jeho kapitánmi v tých spoločenstvách, ktoré Ho tu na zemi reprezentujú.

¹⁹ A oni tu v tejto malej modlitebni skúšali mnoho vecí. A nakoniec... Bol som ohľadne toho ticho, potom, ako som to vybudoval, jednoducho, aby som videl, ako to pôjde. A potom ma Pán povolal na pole, bolo to asi pred pätnástimi, šesťnástimi rokmi a ja som tento zbor opustil. Ale jednako ho nemôžem len tak zanechať. Moje meno s ním bolo vždy spojené, tak aby som mohol mať svoj hlas, ak by tu niekedy

povstala nejaká zlá vec. Aby som mal právo prísť a zastaviť to, pretože po mnoho rokov som sa za touto kazateľňou potil, tu, počas sedemnástich rokov, aby som udržal veci na poriadku. Keď povstávali rôzne druhy izmov a veci prichádzali a odchádzali a povstávali rôzne kulty. A tým, že som medzidenominačný, všetko, čo sem išlo, išlo tadeto a s pomocou Božou sme tu stáli s nescudzoloženým Evanjeliom a ona dnes večer stále stojí, taká istá. V poriadku. Tak my... Ale boli časy, keď sa niekto snažil prebrať túto cirkev poza mojím chrptom a podobné veci. Ak by s tým nebolo spojené moje meno, iste by to bol dnes večer hrozný stav. Nie... A to som nebol ja, samozrejme, to bol Boh, ktorý to urobil.

²⁰ A potom, ako to vidím teraz, keď prichádzam do miesta, v ktorom sa to nachádza, a my žijeme vo veľkej hodine, stále je mojím záujmom ohľadne tejto cirkvi niečo povedať, rozumiete, pretože ona je časťou mňa. Bez ohľadu na to, či som tu alebo nie som tu, ona je stále časťou mňa. A to je moja povinnosť dohliadať na ňu, či funguje v čistote, prehľadne, a robiť to najlepšie, čo môžem, pre kráľovstvo Božie.

²¹ A ja som veľmi vďačný, že v týchto dňoch vidím, že ona má pri sebe malé satelity, za ktoré som vďačný. Tu brat Crase, jeho Sellesburgská skupina; a brat tam vzadu, ktorý sa práve postavil na miesto brata Snellinga v Utica; a tu brat Ruddell; a brat Junior Jackson; a tí vzácni chlapci, ktorí sú vynikajúcimi mužmi, skvelí mužovia Boží. Oni kážu toto posolstvo. No, oni môžu, jeden môže trochu nesúhlasiť ohľadne niečoho alebo niečoho ďalšieho, to je len niečo ľudské medzi tými kazateľmi. A ak majú kazatelia malé rozdiely a nebude tam v tom ani tieň rozdielu... Jeden možno povie, „Ja verím, že príde Milénium a Ježiš príde na bielom koni.“ Druhý povie, „Ja verím, že On prichádza a On príde na bielom oblaku.“ No, pokiaľ veria, že On prichádza, to je tá hlavná vec, vidíte, bez ohľadu na to, ako On prichádza. Oni veria, že On prichádza, a pripravujú sa na to a tak.

²² Snažil som sa teraz zistiť. A študoval som. Povedal som to pred ľuďmi v zhromaždení. Študoval som ranú cirkev. A pozoroval som ten spôsob, ako títo pomazaní mužovia zostavili Dom Pánov a ako mali v tom dome poriadok uctievania Pána, a to ma skutočne zasiahlo. A ja som tu kázal pred nejakým časom a na tému z Joela 2, „Ja navrátim, hovorí Pán, všetky tie roky, ktoré požral chrúst a húsenica a pažravá chrobač, a tak ďalej.“ A ja som začal študovať, čo títo mužovia robili, a ten spôsob, akým sa starali o cirkev Božiu, ktorej Boh zanechal týchto dozorcov.

23 No, začneme s tou ranou cirkvou a prinesieme to teraz asi počas piatich minút, v tom, čo oni robili, a potom vám môžem ukázať tú víziu, ktorú mám ohľadne budúcnosti. No, na počiatku, cirkev začala na Letnice. A tam na nich zostúpil Duch Svätý, kde si Ježiš vyvolil dvanástich. A jeden z nich odpadol a oni zvolili Mateja, aby sa postavil na jeho miesto. A pred tým, ako On zostúpil, Duch Svätý čakal, až kým toto všetko nebolo na poriadku. Oni si museli zvoliť jedného, aby vzal Judášovo biskupstvo, ktorý upadol skrze previnenie, aby naplnil Písmo.

24 A ja verím, že všetky tieto veci majú čas predlievania, čakania, ale to čaká na čas vyplnenia sa Písma, až kým je všetko tak, ako má byť, všetko na poriadku, čakanie. Veľakrát sa stávame netrzeplivými ako dieťa. Máme veľké očakávania a veľakrát poskočíme dopredu a to bráni tomu dielu až tak, že nakoniec viazne. Vidíte? Musíme sa hýbať úctivo, mať zámer v srdci, ak Boh, ak by nás On v niečom túžil použiť, ale čakajte, až to On otvorí, pretože On musí ísť pred nami.

25 Pamätáte sa, ako raz Dávid išiel v noci do boja? On sa obával tej bitky a ľahol si pod moruše, až kým nepočul Pána v šume tých listov, ako ide pred ním. Potom išiel s odvahou, pretože vedel, že Boh išiel pred ním. A ak by sme len toto robili, bratia. Vediač, že ten boj musí prísť, ale my musíme čakať, až kým uvidíme, že ruka Božia ide pred nami, aby urobila cestu.

26 No, všímam si, ako tie cirkvi, ako sa evanjelizácia všade rozširuje. A potom vezmime, napríklad, ako sa Pavol stal pre našich ľudí veľkým misionárom. Zisťujeme, že on chodil kamkoľvek, kam ho Pán viedol, a upevňoval cirkev. A to bola nová viera. Tie cirkvi v tých dňoch, ako malá Ázia a po celej Európe, oni neverili v to posolstvo. A keď on musel kázať to posolstvo a mnohí boli do neho obrátení, potom tam nebol nikto... ak by opustil tých ľudí v tom stave, oni by zablúdili rovno naspäť ku svojim pohanským bohom a do Judaizmu a všetkého ďalšieho, pretože tí ľudia by nemali nikoho, kto by ich vyučoval. Tí obrátení nemali miesto, kam by išli, tak Pavol zakladal cirkvi v rôznych častiach krajiny.

27 V každej jednej z tých cirkví zanechal niekoho, kto stál na poriadku, nejakého dôveryhodného muža, ktorý bol známy ako pastor, pastier. Alebo vtedy, po tomto sa cirkev stala... Vyšli z nej ďalšie malé cirkvi. Povstali mladí ľudia a starí ľudia a z toho vznikli cirkvi. Ten muž, ktorý bol nad tou prvou cirkvou, bol nazvaný biskupom. A potom tí, ktorí z neho vyšli, jeho deti, boli nazvaní pastiermi alebo pastormi. A potom táto skupina malých cirkví, všetci prichádzali ku tomuto biskupovi.

²⁸ Tak ako v čase Ireneus, on pokračoval v tej istej veci. Martin pokračoval v tej istej veci. Polykarp pokračoval v tej istej veci. Oni to tak mali, počas tých vekov. A potom ten apoštol cirkvi, ten apoštol, to bol Pavol. A keď odišiel Pavol, Ján prevzal tú cirkev. Keď odišiel Ján, prevzal to Polykarp. Keď odišiel Polykarp, prevzal to Ireneus. A tak ďalej, Martin, a tak ďalej. Takto to pokračovalo, až kým rímsko-katolícka cirkev rozlomila celú tú vec na kusy a upálila ich a rozprášila. A ten chrúst to požral a pažravá chrobač to požrala. A tak ďalej, žrali to a žrali, až kým to neprivedli rovno do stonky. No, ale Boh zaslúžil, že znovu prinavráti tú istú vec.

²⁹ Z celého srdca verím, že žijeme v posledných dňoch. Verím, že nie je veľa toho, čo by nasledovalo po tomto, čokoľvek... A môj výklad Písma môže byť nesprávny, že Ježiš by nemohol prísť dnes večer. Ja verím, že to málo, čo zostáva, aby sa vyplnilo, by sa mohlo naplniť pred svitaním rána a ja by som to videl. Možno sa mýlim ohľadne času toho vyplnenia, ale je to na blízku. Verím tomu. A pamätajte, Pavol to tak veril. Ján to tak veril. Polykarp to tak veril. Ireneus to tak veril. Martin to tak veril. A všetci ostatní z nich to tak verili.

³⁰ Čo ak by Boh povedal Jánovi Zjavovateľovi, „No, ubehne dvetisíc rokov pred Mojmým príchodom“? Ján by prišiel naspäť a povedal by cirkvi, „No, myslím, že môžeme jesť, piť a byť šťastní, pretože prejde veľa generácií.“ Vidíte? „Ježiš nepríde najbližších dvetisíc rokov.“ Vidíte? Tak, rozumiete, cirkev by bola rozpustilá. Nebolo by nič také ako „byť na pozore.“ Nebolo by žiadneho očakávania. A koniec koncov, sú to vaše očakávania, ak by ste zaspali na tej strážii, vstanete s tými istými očakávaniami. Pretože to vôbec nebude prekážať. Budete tam jednako presne načas. Rozumiete? Rozumiete, čo mám na mysli?

³¹ No, keď vo vzkriesení povstane svätý Martin, svätý Pavol a všetci tí ostatní, bude to práve tak čerstvé, ako by boli rovno v tom boji, ako by práve bojovali, pretože oni odišli s tými istými očakávaniami, očakávajúc na Jeho príchod. A tam bude Výkrik a celá cirkev vystúpi. Rozumiete? To bude to. Tak, bez ohľadu na čokoľvek. Rozumiete?

³² My na Neho dokonca musíme očakávať práve teraz. My nevieme. Je možné, že by to mohlo byť od teraz za sto rokov. Mohlo by to byť za päťsto rokov, tisíc rokov, desaťtisíc rokov. Ja neviem. Nikto nevie. Ale povedzme, napríklad, že by sme žili každý deň, práve tak, ako by On mal prísť v ten deň. Vidíte? Ak by sme žili práve tak, akoby On mal prísť práve v tento deň, keď vstaneme, ak zosneme a vstaneme vo vzkriesení, bude to tak čerstvé, akoby sme práve zaspali, jednoducho sa zobudíme. „Tá trúba zaznie, mŕtvi v Kristu vstanú najprv;

my, ktorí sme živí a pozostaneme, budeme vychvátení s nimi, aby sme stretli Pána v povetrí.“ Vidíte? Tak, to bude práve tak čerstvé.

³³ Ale teraz, až kým On nepríde, chceme žiť každý deň tak, ako keby On mohol prísť nasledujúcu minútu, pretože to môže byť koniec vášho života, v tej minúte. Vy neviete, kedy pôjdete. Toto môže byť jeden z našich posledných dychov, ktorý máme teraz v sebe, tak máte žiť, akoby to malo byť hneď.

³⁴ Ale teraz, pokračujme ďalej, my tu musíme zanechať naše stopy na pieskoch času, aby ich iní mohli vidieť. Ak by Pavol nešiel tou cestou, ktorou išiel, potom Ján by nevedel, ako to nasledovať. Ak by Ján nešiel ďalej, Polykarp by nevedel, ako to nasledovať. Ak by Polykarp nešiel ďalej, Ireneus by nevedel, ako to nasledovať. Ak by Ireneus nešiel ďalej, Martin by nevedel, ako to nasledovať. Rozumiete, čo mám na mysli? Každý musí zanechať stopy na pieskoch času.

³⁵ No, ak by som si myslel, že existuje denominácia alebo akákoľvek iná skupina veriacich, ktorá by mala niečo lepšie, ako máme my tu, bratia, ja by som s tým rýchlo spojil toto malé telo. Čakal som, túžil som, bol som v očakávaní a veril, že jedného dňa príde niekto veľký alebo ten veľký prorok, o ktorom hovorím, že príde, o tom Eliášovi. Vždy som veril a myslel som si, možno, že možno budem žiť, až kým uvidím ten deň, kedy by som mohol urobiť zmenu, keď tú osobu uvidím povstať na scéne, potom by som mohol vziať svoju malú cirkev a povedať, „Bratia, toto je ten muž, na ktorého sme očakávali. Tento muž, to je on.“ Ja som na to očakával. A ak toto v skutočnosti už bolo, potom chcem povedať, tu zhora, „Bratia, toto je On,“ prichádzajúc odtiaľto, vidíte. A ja chcem vidieť cirkev takto udržiavanú.

³⁶ Musel som na niečo stúpiť alebo niečo urobiť a dať tomu viac života. [Brat Branham nastavuje mikrofón - pozn.prekl.]

³⁷ Tak teraz by som rád povedal, že toto je upevnená cirkev.

³⁸ Dovoľte mi znovu sa na chvíľu zastaviť. Keď som išiel do Bombaj, považujem to za moje najväčšie zhromaždenie, kvôli tomu efektu na tých ľuďoch. A ja... Ak v Afrike, oni vravia, že počas jedného zhromaždenia ich tam prišlo tridsaťtisíc ku Kristovi, tam vtedy bolo stopäťdesiat alebo dvestotisíc, ktorí tam počas jedného zhromaždenia prišli ku Kristovi, z pol milióna. Vidíte? Čo by som ja mohol urobiť? Nebolo tam nič. Zrejme, možno, oni hovoria, že tam bolo, jednoducho vravia, že ich tam bolo stotisíc. Nebola tam žiadna cirkev, nič, čo by som ja mohol urobiť. Nebolo tam nikoho, kto by im niečo dal. To poslanstvo, ktorému ja verím, ja... Tam nebola dokonca ani žiadna

letničná denominácia, ktorá by so mnou spolupracovala. A zrejme všetky tieto duše prebehli naspäť ku Sikhom, Jainistom, do Budhizmu a do čohokoľvek iného, z čoho oni vyšli. Nebolo miesta, kam ich poslať. No, to je hanba. To je pohana. Vidíte? Pretože som nemal žiadnu spoluprácu, kvôli tomu postoj, ktorý mám. Vidíte?

³⁹ No, v Afrike, tam som išiel pod záštitou A.F.M. a Afrických Misií Viery. A keď som tam išiel, samozrejme, ja s nimi nemôžem súhlasiť. Oni krstia ľudí trojičným krstom, trikrát tvárou vpred. A jedni z nich krstia trikrát dozadu. Raz pre jedného boha, Otca; druhýkrát pre ďalšieho boha, Syna; ďalšíkrát pre ďalšieho boha, Ducha Svätého; a krstiac tri razy, na troch rôznych bohov a všetko také. A zrejme, to durbanské zhromaždenie, nebolo to správne, a tí ľudia videli taký rozkol medzi letničnými vierami, a tak ďalej, tí ľudia nevedeli, čo robiť. Nemali miesta, kam by šli.

⁴⁰ Možno, čo ak by sme tu my mali prebudenie, bratia? Dovoľte mi to takto predložiť. Čo ak by sme mali veľké prebudenie a vy, bratia, by ste sa práve obrátili a nebola by tu v krajine cirkev takéhoto druhu, nikde; a ja by som bol evanjelista a teraz by som vás opustil, možno by ste ma už nikdy nevideli? Čo by ste urobili? Cítili by ste sa tak, že neviete, čo robiť. Nemôžete ísť naspäť do toho váľania sa v blate. Nemôžete ísť naspäť tam dolu, s vašimi manželkami, aby nosili šortky a vašimi... a ku vašim kartovým večierkom a tancovačkám a takýmto veciam a byť znovu uspokojení.

Prišli ste do Života. Pozdvihli ste sa ponad tie veci. Prišli ste na miesto, kde namiesto toho, aby ste povedali, „Toto je naše vyznanie viery,“ vravíte, „Toto je Slovo Božie.“ A vy ste prišli do toho, aby ste skrze neho žili, skrze to, čo Ono hovorí. A nie čo... A vy idete tam dolu a počúvate ich a počujete ich, ako idú a hrajú banco [spoločenská hra s kockami—pozn.prekl.] a majú tancovačky a toto a tamto a iné a trochu posolstva, ktoré v sebe nič nemá, o nejakom starostovi alebo niečom alebo, že má byť znovu zvolený, alebo určitý druh nejakej politickej záležitosti a končí za desať alebo pätnásť minút; potom, čo ste tu sedeli, deň za dňom a mali ohromné gastronomické jubileum zo Slova a tých vecí. Nevedeli by ste, čo robiť. Mali by ste ohľadne toho také bremeno, až niektorí z vás laikov by ste to tak cítili, že by ste začali cirkev a sami by ste to začali kázať, pretože vaše srdce by horelo pre Slovo Božie a cítili by ste sa zle kvôli ľuďom, ktorí by to cítili tak ako vy. No, či to nie tak? [Tí bratia hovoria, „Amen.“ - pozn.prekl.]

⁴¹ Hoci by ste vedeli, že Ježiš prichádza, hoci by On prišiel zajtra, jednako vy by ste chceli dnes urobiť niečo pre tých ľudí, tých

spoluobčanov Kráľovstva Božieho, aby sa spolu zhromaždili. Vy by ste s nimi chceli mať obecnosť. Je to tak. Tak ak je to takto...

⁴² No, ja verím z celého svojho srdca, že Pán mi pomohol a použil ma, viedol ohromné prebudenie, jedno z najväčších, ktoré kedy udrelo ten svet od tých raných dní, ktoré kedy obehlo svet. Vieme to. Je to tak. V tom čase to všetko pominulo a On sa so mnou stretol tam na tej rieke a povedal mi, že to Posolstvo, ktoré ja mám, predíde druhý príchod Kristov. A ja predpokladám, že tu nie je dnes večer nikto, kto bol v ten deň tam dole. To bolo pred asi tridsiatimi dvomi rokmi, keď sa ukázalo to Svetlo; a ako som tam stál, díval som sa rovno na to. Stáli tam stovky ľudí, ktorí sa na To dívali. Zostúpilo To a ten Hlas prehovoril.

⁴³ O niekoľko rokov neskôr, je to zvláštne, že ten fotoaparát zachytil ten istý obraz, vyzerá to ako tá istá vec, o ktorej som vám hovoril, ktorá bola tam dolu nad riekou. No, môžem sa myliť vo veľa veciach, bratia, ale ja nechcem byť pokrytec. Chcem byť pri vás čestný a priamy.

⁴⁴ A potom, ďalšia vec, ak by som ja odišiel, čo potom? Nikdy by sme nevybudovali takúto cirkev. Je ťažké povedať, čo by sme mali, vidíte, ak by som odišiel. Ale Boh nebies to položil na moje srdce, aby som tu vybudoval túto cirkev. A potom, keď ma On povolal na evanjelizácie... Mali sme jedného pastora za druhým, a tak ďalej, ale teraz tu máme vzácneho brata, ktorý je z tejto Viery, ktorý verí tomu posolstvu. Máme tu vonku ďalších bratov, ktorí veria tomu Posolstvu. Majúc...

⁴⁵ Začínam byť hlučný, brat Beeler? [Brat Beeler hovorí, „Trochu.“ - pozn.prekl.] V poriadku, pozrime sa. [„Nie. Pokračuj.“] Áno. Mali... Máme ten materiál.

⁴⁶ A teraz poviete, „No, brat Branham, ak oni nebudú počúvať na tieto znamenia a divy toho veľkého Boha nebies, ako to dokážeme?“ No, teraz, čo ak by mal svätý Pavol tú istú predstavu? Rozumiete? Tak čo? Ale on ju nemal. Tí biskupi stáli tak verne s tým Posolstvom! A oni... A Pavol, vždy a tak často, potom, ako urobil svoj okruh... Čítali ste v Biblii, ako znovu navštívil tieto cirkvi, hovoril s pastormi a s biskupmi, a tak ďalej, a dostal úľavu od tých ľudí a mal, ó, ohromný čas obecnosť, ako prebudenie alebo veľký čas jubilea. A Duch Svätý na nich spadol a prišlo posolstvo.

⁴⁷ Pozrite sa, keď išiel tam ku Filipovi, dokonca jeho dcéry prorokovali. A povedali, „Na nášho brata čakajú reťaze a väzenie, keď príde tam hore.“ On nevyšiel ďalej ako na dvor a tu, kráčajúc, prichádza

prorok Agabus, pozeral na druhú stranu ulice. A nikdy predtým Pavla nevidel, toho generálneho dozorcú celej tejto skupiny cirkví v Ázii. A on tam prišiel a vytiahol od svojho boku opasok, ktorým mal utiahnuté rúcho, poviazať si ruky a povedal, „TAK HOVORÍ PÁN, reťaze a väzenie čakajú toho, ktorý má toto oblečené.“ Vidíte? Prorokujúť.

⁴⁸ Pavol povedal, „Ja to viem. Ja to viem. Ale teraz mi nelámete moje srdce. Nechajte ma dokončiť tento môj beh.“ On bol unavený. Bol na konci. A išiel ďalej a zanechal svoje biskupstvo Timotejovi.

⁴⁹ No, musíme myslieť na mladých ľudí. Máme deti. Väčšina z nás tu sú ženatí muži, ktorí majú deti. No, čo s nimi, s tými, ktorí prichádzajú? Rozumiete?

⁵⁰ Ako som tam dolu zvykol spôsobiť rozruch, pri tých, ktorí tam hádzali tie siete do rieky, vyťahovali ostriežov; a pripíjali si, opilci a také veci. Videl som ich na veľkej kope, až ako tu po tento strop, veľkých pekných ostriežov, ako tam ležia. Ten zápach sa tiahol všade okolo rieky. Išiel som dolu ako lesný strážca, aby som ich v tom zastavil. Dostal som list, „Nechaj ich tak. Čo chceš urobiť? To patrí štátu Kentucky.“ No, kentucký strážca tam nemôže prejsť, pretože je mimo svojho teritória. Strážca z Indiany nemá do toho čo hovoriť, pretože tá voda patrí štátu Kentucky. Tu to máte. Nedá sa s tým nič robiť.

⁵¹ Povedal som, „Mám chlapca, ktorý rastie, ktorý by rád rybárčil. Oni by dali jeho fotku do novin, ak by chytil jalca; ak to len bude takto pokračovať dvadsať rokov; tie siete, pasce, všetko ďalšie.“ A to sa takým stáva už vlastne práve teraz. Vidíte? Čo sa deje? Musíte myslieť na tých, ktorí prichádzajú.

⁵² Tak my musíme rozmýšľať o tých, ktorí majú prísť po nás, títo mladí ľudia, a tak ďalej, a o miestach pre naše deti. Naše dcéry, my ich nechceme mať vonku vo svete, v takých veciach. Chceme, aby tie dievčatá boli vychovávané ako ich matky. A my kvôli tomu musíme urobiť opatrenia. A ak nebude žiadne zajtra, my nevieme. Ak nie je žiadne zajtra, neurobili sme nič iné, okrem toho, že sme boli vo veciach nášho Majstra a boli sme nájdení na mieste našich povinností, keď On prichádza. Rozumiete?

⁵³ Tak, toto by som odporúčal. Doporučil som to bratovi Neville. Nesme toto ďalej tak, ako to máme. Nechajme to takto, ako to je. Som vďačný za týchto mladých kazateľov. Viete, vlastne v deň súdu, pre všetky tieto doliny tu, tam nebude žiadnej výhovorky, pretože tu máme

všade porozmiestňované malé cirkvi, stanovištia, miesta, kde počúvajú, očakávajú.

⁵⁴ Včera večer som bol v zbore jedného brata a spýtal som sa tam, či sú všetci opevnení za Slovom. A každá ruka išla hore. Nuž, to spôsobilo, že som sa cítil dobre. Rozumiete?

⁵⁵ No, to, čo som zamýšľal, bolo toto, bratia, že ako teraz tu v cirkvi. Ja... Moja služba má, podľa môjho najlepšieho uváženia, štyri veci, ktoré môžu byť vykonané. A to nemusí byť ani jedna z tých štyroch, ale to je ten jediný spôsob, ako to vidím. Ak Ten, ktorý ku mne prehovoril tam dolu pri rieke, ak je toto všetko, čo zostalo pre cirkev z pohanov... Pričom si uvedomujeme, v Knihe Zjavenia je len jedna, dve, tri kapitoly pre cirkev. Cirkev odchádza hore v štvrtej kapitole. A vracia sa až v devätnástej kapitole, čo je po období súženia, kedy Boh vyvoláva Židov. To je správne.

⁵⁶ A ako Enoch odišiel hore pred tým, ako prvá kvapka dažďa spadla na zem. On odišiel a potom začalo súženie. Vidíte? Noe bol v arche predtým, ako začalo súženie. Lót bol von zo Sodomy pred tým, ako začalo súženie. Vidíte? A cirkev bude preč pred tým, ako začne obdobie súženia.

⁵⁷ No, počas toho súženia, ktoré bude, tá spiaca panna bude honená drakom a on vystrekne vodu zo svojich úst, čo znamená „zástupy a ľudia,“ armády, ktoré vyhľadajú a zmocnia sa tejto ženy, zostatku jej semena, a zabijú ju. Nuž, to bude v období súženia. Ale cirkev pôjde Domov. No, ak by sa toto udialo zajtra, to by nám nebránilo v tom, aby sme dnes pokračovali. Urobme dnes zúčtovanie.

⁵⁸ No, to, čo si myslím, že ak by ten anjel, ktorý mi tam dolu povedal tie Slová, povedal, „Ako bol Ján Krstiteľ poslaný, aby predišiel prvý príchod Kristov,“ rozumiete, „tvoje poslanstvo...“ Mal som zobrať toto poslanstvo. „A ono predíde druhý príchod Kristov.“ Nuž, ak toto bolo to, potom sme skutočne, skutočne blízko, bratia, pretože tá hodina a Svetlo toho poslanstva je pripravené vyjsť.

⁵⁹ Všimli ste si, keď boli Letnice a tí bratia boli na Letnice naplnení Duchom Svätým? Sotva to kedy bolo tak, až kým to Posolstvo nezačalo miznúť a oni začali zakladať cirkvi, aby strážili stráž pre Krista, očakávajúci na Neho, že príde. Nuž, to je tá istá vec, ktorá sa dnes deje, ak je pravdou to Písmo, „Ja navrátim, hovorí Pán, všetko, čo požral chrúst a pažravá chrobač.“ No, ak to je to, ak to je to poslanstvo a nech mi Boh odpustí... ja neviem. Ak je to to, potom ten čas je blízko, skutočne, pretože to poslanstvo sa zakončilo.

⁶⁰ A raz v noci sa mi snívalo, že som išiel, aby som mal rozpoznanie tam, kde sa zhromaždil veľký zástup mojich priateľov, tisíce z nich, na zhromaždení. Bol tam jeden človek, ktorý tam prišiel, zobral ma. A obyčajne tam prichádza Billy, aby ma zobral, pretože vy so mnou nehovoríte. A tento človek hovoril veľmi rýchlo. A predtým, ako som sa tam dostal, všetko pomazanie kvôli tomu odo mňa odišlo. A potom som povedal, „Nuž, jednoducho tam pôjdem a budem kázať posolstvo, poviem tým ľuďom, aby sa nezahrávali s denomináciami, a tak ďalej, a 'Vyjdite z toho a takto.'“ A keď som sa dostal na pódium, opustilo ma to.

⁶¹ Nevieť, čo to znamenalo, ale ja som pokračoval. Ja jednoducho neviem. Mohol by to byť koniec mojej cesty. Mohol by to byť príchod Pánov. Mohla by to byť zmena dňa. Mohol by to byť príchod toho mocného, ak má byť ešte nejaký ďalší, pomimo toho, čo už prišlo. To by mohlo byť to. Mohli by to byť všetky tieto veci, z ktorých by sme mohli tiahnuť. A ako tu dnes večer stojím pred Bohom a pred vami bratmi, ja neviem. Nemohol by som vám to povedať. Ak by som mohol, povedal by som vám, alebo by som sa o tom nezmienil, o niečom takom, ako je toto, ak by som nevedel ako. Ak by som vedel, ako to bolo s tou vecou, ja by som to povedal, ale ja neviem. Nemôžem povedať. Práve teraz idem na zhromaždenia, bez štipky vedenia. Idem, pretože ja nechcem len sedieť. Rád chodím do lesov, tak ako hocikto iný. Ak sa v tomto mýlim, Bože, odpusť mi.

⁶² Sú tri veci, ktoré by sa mi mohli stať. Je to buď koniec mojej cesty a nech ten ďalší vystúpi; otvoril som pre neho cestu, aby to prevzal, pretože, pamätajte, ten, ktorý prichádza, aby kázal, bude stáť na Slove, „Navráti vieru detí naspäť na vieru otcov.“ To by mohol byť koniec mojej cesty. Mohlo by to tak byť, že On mení moju službu naspäť do evanjelizácie, ísť do zámoria. Alebo by to mohlo byť, že On ma už viac nepovolá ako evanjelistu a zoberie ma niekam na púšť, aby ma pomazal, aby ma vyslal ako toho, ktorý bol zasľúbený, že príde, tak si myslím. Mohla by to byť hociktorá z tých vecí.

⁶³ Nemôžem ísť tou istou cestou, ktorou som išiel. Pretože ja som... Ľudia mi uverili. Musím to tak povedať. Hovorím to pred ľuďmi. Tí ľudia ma často považujú za proroka. Ja sa za neho nepovažujem. Nie veru. Nerobím to. Nehovorím to, aby som bol pokorný. Hovorím to, aby som bol pravdovravný. Ja sa nepovažujem za proroka Pánovho. Nemám tú česť.

⁶⁴ Verím, že ma Pán použil v malých špeciálnych veciach, aby som pomohol, možno položiť základ pre proroka, ktorý príde. Ale prorok

nepostupuje tak, ako postupujem ja. No, vy to viete. Prorok nie je evanjelista a evanjelista nie je prorok. Pastor nie je evanjelista a evanjelista nie je pastor. „Ale Boh postavil do cirkvi najprv apoštolov, potom prorokov, potom učiteľov, potom pastorov,“ a tak ďalej. Boh ich ustanovil v cirkvi a Boh im dal úrad.

⁶⁵ Ale v to ráno, keď som kládol ten uholný kameň! Pretože, ak ste duchovní, tak to uchopíte. Kvôli volaniu tých ľudí! Ak by ste to mohli vybrať alebo vziať tú knihu a čítať ju, je tam povedané, „Konaj dielo evanjelistu.“ On ma nepovolal, aby som bol evanjelistom, ale povedal, „Konaj dielo evanjelistu, pretože príde čas, keď neznesú zdravého učenia, ale budú si spolu hromadiť učiteľov majúcv svrbľavé uši a obrátia sa od Pravdy k bájkam.“ Rozumiete? Citoval mi to miesto Písma a povedal mi, kde to môžem nájsť. Povedal to trikrát. A ja som si zobral Bibliu a nalistoval som si tam, kde mi On povedal, a tam to bolo. A potom, vy viete o tých dvoch vedrách, o letničných Jednotároch a letničných Zboroch Božích. Nikdy som ich nezmiešal. Zasadil som ich vlastné stromy práve tam, kde oni boli, pretože ja si myslím, že ony sa obaja mýlia. Ale mimo toho, ja som bol pri kríži, pri žatve.

⁶⁶ Boh rešpektuje každého, kto je úprimný. Peter to povedal. „On spoznal, že Boh nehľadá na osobu, On povoláva zo všetkých národov, keď bol v dome Kornélia, keď oni prijali Ducha Svätého, tak ako oni na počiatku.“ Rozumiete? Boh nehľadá na osobu. Vidíme nejakú vážnu a úprimnú osobu, ona môže byť úprimne na omyle. Ale ak je úprimný, Boh ho niekde bude viesť do toho Svetla. On ku nemu príde, pretože Boh je zaviazaný, aby to urobil.

⁶⁷ A ak premýšľame o príchode Pánovom, čo je tak veľkou vecou; a o tom poslanstve, ono akurát vyšlo. Pamätajte, je určitá predurčená skupina, aby tu bola, keď sa Pán vracia, a to nemusí byť viac ako tucet. Vidíte? My nevieme. Môže to byť sto miliónov; môže to byť desaťtisíc. Ale ak... Tí predurčení budú to poslanstvo počuť a budú mu veriť, ak je to poslanstvo poslané od Boha, čo veríme, že je.

⁶⁸ Nuž, tu to máme, potom, rovno do času konca. Ak by ma Boh povolal... No, počúvajte, toto sa nebude opakovať. Ak ma On povolal, aby som bol Jeho prorokom, potom ja naozaj nedržím ten úrad *proroka*. Proroci neevanjelizujú. Prorok sa skrýva na púšti, sám s Bohom, až kým nedostane presne priamo to, čo Boh od neho chce, aby urobil. A on hneď vystupuje a vypovie svoje poslanstvo a ide znovu naspäť na púšť. On nie je evanjelista, ktorý by mal zhromaždenia a spoluprácu a všetky tieto veci, ktoré robí evanjelista. On nevyučuje ako evanjelista. On má TAK HOVORÍ PÁN a to je to a to je všetko. On to vypovie,

predloží to a nech sa deje, čo sa deje, a potom ide znovu preč. Nikto nevie, kde je. On je niekde v izolácii.

⁶⁹ Nuž, ja nemôžem... alebo ak ma On povolal, aby som ním bol, ja nemôžem byť evanjelistom. A ak ma povolal, aby som bol evanjelistom, nemôžem byť prorokom. No, rozumiete, čo mám na mysli? Nevieť, čo mám robiť. Úctivo som vykonal, keď mi On tam prv povedal o tom, aby som bral ľudí za ruky a modlil sa za nich, potom poznal tajomstvá ich sŕdc, všetky tieto rôzne veci. A, bratia, to je neomylné. Vy viete, že to musí byť Pravda. Každý jeden z vás to vie. Vidíte? A ako mi povedal, že to zasiahne celý svet a to sa presne stalo! Každý národ pod nebom to počul, všade, noviny, nahrávky, všade. Ja neviem, ako sa to kedy udialo. Ale prichádzajú listy z celého sveta a od ľudí z Thajska a od tých Hotentótov tam. Ako títo misionári tam zhromažďujú ľudí ku tým páskam a vykladajú to Slovo. A teraz sa nám dostávajú správy z celého sveta, vidíte, z celého sveta. No, cirkev je na každom mieste predurčená, všade. „Dvaja budú na posteli; dvaja budú na poli,“ rozumiete, jedného vezmem, druhého zanechám.

⁷⁰ Nuž, vykonal som to dielo evanjelistu. A tu je moja prosba. Ak sa to Bohu páči a ja som vykonal to dielo v poriadku, dôverujúc, že som sa Mu páčil, prosiac o odpustenie za všetky moje chyby, potom ma On možno volá z evanjelizačného poľa, aby som bol Jeho prorokom. Potom ak je to tak, opúšťam evanjelizačné pole. Ale ak ma povoláva, aby som bol prorokom, ja nemôžem byť evanjelistom. Ak mám byť evanjelistom, nemôžem byť prorokom. Vtedy miešam tie dva úrady. To je to, ohľadne čoho som vždy taký znepokojený. Keď stojím na pódiu, to nikdy nebolo dobré, úspešné. Boh to použil, ale ja som si nikdy nemyslel, že by to bola Jeho bezprostredná vôľa. Bola to Jeho dopustená vôľa. Keď stojíte na pódiu, jedno alebo dve videnia vás takmer zrazia k zemi. Rozumiete? A potom, keď hovoríte tej osobe, ako dať veci do poriadku a čo robiť; a potom tam stojí ďalší človek, on očakáva to isté. A vy mu to nemôžete povedať, iba ak vám to Niečo nepovie, aby ste mu to povedali. A potom tí druhí ľudia to cítia tak, že ste nejaký zradca alebo odpadlík alebo démon alebo niečo také, pretože im nepoviete to, čo chcú vedieť. Vidíte, to nie je ten úrad, v ktorom pôsobí prorok.

⁷¹ Prorok sa drží stranou, až kým nevstúpi do nemocnice alebo kdekofvek ide, s tým TAK HOVORÍ PÁN a vypovie to a znova sa stiahne. On vôbec nie je evanjelistom. On nemáva zhromaždenia a nediskutuje o veciach. On má Slovo Pánovo pre kohokoľvek, ku komu je poslaný.

72 Ak je poslaný do Bieleho Domu, on sa postaví rovno pred Biely Dom a povie, „TAK HOVORÍ PÁN.“ Ak je to guvernér štátu, ktokoľvek to je, to je TAK HOVORÍ PÁN. On sa nepletie s cirkevnými skupinami, snažiac sa doviest' ich do toho, aby prišli a zobrali to Slovo a kázať tieto veci ako evanjelisti. On nie je evanjelista.

73 Tak vidíte, bratia, to je ten dôvod, prečo samého seba nenazývam prorokom. Ja dokonca nestojím ani v jeho úrade. Vidíte? Teraz rozumiete, čo mám na mysli? Nuž, bolo by toho veľa, v čom by sme mohli takto pokračovať za dlhý čas, ale dúfam, že nezaberiem príliš veľa vášho času, až kým zoberiem trochu z tohto Slova, ktoré chcem dnes večer čítať.

74 No, tu je to, čo robím. Nikdy som to tak necítil, že by som mal žiť v Indiane. Ja som - ja som tramp. Idem na jedno miesto, myslím si, „Pôjdem sem, usadím sa tu. To je ono.“ Nemôžem to urobiť. Keď idem niekde inde, myslím si, „Pôjdem sem.“ Keď to robím... Moja manželka ma volá... Ktorá je to pieseň, v ktorej sa o tom spieva? *Nepokojné vetry*. Myslím, že ste ju počuli. Väčšina z vás počula, ako ju spievajú. No, to je to, ako ma ona nazýva, „Nepokojné vetry.“ Asi v tom čase, keď sa sem dostanem, myslím si, „Chlapče, musím ísť domov. Musím vidieť ženu a deti. Musím ísť ešte raz do cirkvi a kázať. Prídem sem a idem dolu a kážem raz. Pobožkám svoju manželku a objímam všetky deti. Idem von kosiť trávu a nado mnou letí lietadlo. Zastavím sa, utriem si pot z čela a chcem ísť s ním. Musím ísť niekam inam. No, myslím si, musím tam ísť. A idem tam a chvíľu tam kážem. Rozhliadam sa dookola a tam hore letí ďalšie. Musím ísť s ním. Vidíte, nie je pre mňa miesto, kde by som sa usadil. Jednoducho to nemôžem urobiť. Som nepokojný, presúvam sa z miesta na miesto, stále niečo. Nemôžem si pomôcť. Je to niečo vo mne. A ja viem, že to musím robiť.

75 Nuž, v cirkvi, v jej súčasnom stave, cítim sa hrozne, keď odtiaľto odchádzam. A rozmýšľam o všetkých vás ľuďoch, ktorí tu sedíte, o ktorých verím, že s nimi strávim večnosť tam v tej slávnej zemi. Máme výborných mužov, výborný materiál, spoľahliví, zdraví ľudia. Len nedávno sa tu v cirkvi prelomilo medzi ľuďmi prebudenie. Duch prišiel medzi nich a začal udeľovať dary. Pozoroval som to, aby som videl, či som nezašiel do fanatizmu. Zakaždým, keď sa to začne takto pohybovať, ten Duch to skontroluje a privedie to sem naspäť. Myslel som, „Chvála Pánovi.“ Vidíte? Len sa tam drž svojho miesta. To je dobré. Rozumiete?

76 Nuž, to, o čom rozmýšľam, je toto, že ak by to bolo možné, že keď začínam niekam ísť, ja neviem, kam idem. Ale nemôžem len tak

sedieť. Nezostanem tu. Jednoducho to nemôžem urobiť. Musím sa niekam pohnúť. A zrejme tam zostanem len pár dní a pohnem sa niekam inam. Niekam musím ísť. Ja neviem, kam idem. Ani Abrahám nevedel, kam ide. On jednoducho prešiel cez rieku a vyrazil. To je všetko.

⁷⁷ Cítim, že to, čo by sme tu mali urobiť v tomto prítomnom čase, verím, že potrebujeme modlitebňu. Myslím na dom Boží... Poviete, „Nuž, načo vkladať do toho všetky tie peniaze, keď Pán prichádza?“ No, na čo to bude dobré držať tie peniaze, ak Pán prichádza? Rozumiete? A ak tí ľudia vyhradili peniaze pre cirkev, je to naša povinnosť, so stopercentným schválením v hlasovaní, ktoré som tu urobil toho večera, aby sme vybudovali tú modlitebňu. Tak, vybudujte ju. Hovorím, vybudujte ju. Tak veru.

⁷⁸ Nikdy predtým som toto nevyjadril, ale chcem to urobiť pred vami mužmi. Nechcel som, aby tu boli ženy, pretože jedna je naklonená tak a druhá inak. No, snažím sa vám povedať ten dôvod, pre ktorý to chcem urobiť. Myslím, že ak by Pán prišiel na budúci týždeň, začneme s tou modlitebňou tento týždeň. Určite. Dajme Mu to najavo. Stojme na mieste svojej povinnosti. Tak veru. A potom, ak my... keď bude tá modlitebňa postavená.

⁷⁹ Prečo? Povedzme, ak On... Čo ak On príde od teraz za desať rokov? Čo ak príde za dvadsať rokov? Alebo čo ak On príde za sto rokov? Koľkokol'vek to je, kedy On príde, na tom nezáleží. My vieme, že On príde pre nás pred tým časom, pretože my to nemôžeme prežiť, tých viac ako sto rokov. On príde pre nás, ale my musíme po sebe niečo zanechať. A ja som o tom rozmýšľal. Prečo nenechať, aby ten cirkevný výbor tu, ako ku nim teraz hovorím, aby vybudovali tú modlitebňu? Predložte to tu. Urobte to milým a pekným miestom, kde by ľudia mohli prísť.

⁸⁰ Navrhol by som, aby bol brat Neville pastorm cirkvi, tak dlho, ako ho cirkev odporúča, aby bol pastorm. To je voľba cirkvi. Tak dlho, ako sa on drží toho miesta povinnosti a stojí vo viere, chce prísť, cíti vedenie Pánovo, vtedy vedenie Pánovo pre neho je, aby zostal, ak to zhromaždenie tiež zvolí.

⁸¹ Potom by som povedal, že každý jeden z týchto mužov tu, títo ďalší mužovia, ako brat Crase a brat Junior, každý z nich, tak dlho, ako cítia svoju povinnosť byť na tom mieste a oni sú tu spolu pridružení. Nemôžete ísť a stretávať sa s Metodistami. Nemáte s nimi žiadne obecenstvo. S Baptistami... pôjdete a poviete im o hovorení v jazykoch a krste v Ježišovo Meno, oni vás vykpnú, a to rýchlo. [Brat Branham

luskol svojimi prstami - pozn.prekl.] Je to tak. Sadnete si tam, budete ako holubica medzi krdľom vrán. Nebudete mať vôbec žiadne obecenstvo. Zomreli by ste. Nerobím si teraz žarty z Metodistov a Baptistov. Pamätajte na to. Ja to tak nehovorím. Ja to len vykresľujem na porovnanie. Mnohí tam, títo Metodisti a Baptisti sú dobrí ľudia, zbožní ľudia. Ale ja hovorím o obecenstve. Je tam brat... Ako sa volá? Dnes večer tam vzadu, ten evanjelista, ktorí tam sedí vzadu, brat J.T.Parnell. Brat Beeler, verím, že je to tento brat, ktorý tu sedí. Mnohí z vás tu sú mužovia Boží, ktorí máte vo svojom živote povolanie. Vy môžete niečo urobiť. Neposedávajte. Robte niečo. Ak získate len jednu spasenú dušu, privedte tú jednu ku spaseniu. Každý jeden z nás.

⁸² No, premýšľam o tejto modlitebni, ak by ste vy, mužovia, chceli, keď budete stavať túto modlitebňu, vybudujte ju ako hlavný stan a nech je brat Neville starším medzi vami. Vidíte? A niekedy, keď dostanete nejakú otázku, ktorú nemôžete prediskutovať tam s vaším zborom, potom ju prineste tu ku bratovi Nevillemu a všetci to spolu prediskutujte. Ak nebudete môcť prísť ku žiadnemu rozhodnutiu, ja prídem pomerne skoro a potom sa všetci ohľadne toho stretneme.

⁸³ A potom, tam, vyučujte vo svojich skupinách iných kazateľov, mužov, u ktorých vidíte, že majú vo svojom živote povolanie pre službu. Trénujte tých mladých mužov. Privedte ich tu ku starším. Vy všetci sa stretnite na kazateľskom zhromaždení a tam vyučujte tie hlbšie veci Božie. Neberte to za zlý koniec. Držte sa niekoho, v koho môžete mať dôveru, kto by bol pre vás takým vodcom. A potom niekedy, ak to tak presne nevidíte, to, ako on postupuje, kráča, no, to je v poriadku. Jednako stojte vo viere. Len sa pohybujte vpred. Možno keď sa zídeme, potom sa všetci spolu budeme modliť; rozpoznanie Božie zostúpi a On to dá presne na poriadok, rozumiete, a len porozumejme, ako to urobiť.

⁸⁴ A cirkvi tam môžu zájsť a počúvať, ako tú skupinu mužov vyučujete. A ak ja budem niekde pri evanjelizačnej práci, existujú miesta, kde ich môžem umiestniť, po celom svete.

⁸⁵ Čo ak by som bol v Indii, ak by som išiel naspäť do Indie? Povedal by som tam tým ľuďom, možno, že by ich tam boli tisíce. Zostaňte tu na jeden alebo dva týždne a oni by videli tú službu. Oni to milujú. Oni veria, že je to Pravda. Oni vychádzajú z pohanstva. Mal by som tam... a možno počas dvoch alebo troch týždňov. Keď som tam bol dva večery a možno sa ich obrátilo ku Kristovi stotisíc; nemali by kam ísť. Na druhý deň by som nasadol na lietadlo, išiel späť do Ríma, potom do Spojených Štátov. Zanechal by som ich tam ako ovce medzi vlkami. Čo ak by som mal skupinu mužov, mladých mužov, trénovaných v

Posolstve, vidíte, ktorým by som povedal, „Nuž, počkajte chvíľu. Predtým, ako odtiaľto odídem, ustanovíme tieto zbory. Poznám jedného muža. Už som im poslal telegram. Dostali peniaze. Práve teraz sú na ceste sem, aby toto prevzali; je to dobrý muž. Sú s ním dvaja alebo traja muži, ktorí budú jeho pomocníkmi a asistentmi.

⁸⁶ A môže tam byť založený zbor tejto viery, ktorá bude základňou v Indii, základňou v Nemecku, základňou vo Švajčiarsku. Práve teraz by sme ich mali mať vo všetkých tých národoch, kde som bol. A potom to posolstvo, odtiaľ prichádza ďalší, odinakiaľ prichádza ďalší. Rozumiete, čo mám na mysli? [Bratia hovoria, „Amen.“ - pozn.prekl.]

⁸⁷ No, zajtra večer alebo pozajtra večer, uvidíte sem prísť Mattssona Boze, ktorý je mojím priateľom. Uvidíte, čo jeden malý, zmrzačený Švéd vykonal v Tanganike. On tam išiel. A teraz, Mattsson-Boze je dobrý človek, ale on neverí tou vierou, ktorou my veríme.

⁸⁸ Raz som ho vzal a niečo som mu ukázal a spojil mu to s jedným miestom v Písme. Vravím, „Mattsson, ty si môj priateľ. No, však nebudeš skákať alebo behať? Zostaneme tu, budeme držať jeden druhého za ruku ako kresťanskí bratia a rozprávať sa.“ Vidíte?

⁸⁹ A predložil som mu to posolstvo a on tam len stál. On povedal, „Brat Branham, iste máš pravdu.“

⁹⁰ Povedal som, „Nuž, Mattsson, ty tomu neveríš, inak by si to prijal.“

⁹¹ „Nuž, brat Branham, ja verím, že to, čo hovoríš, je Pravda.“

⁹² „Prečo to potom neprijmeš?“ Vidíte? Jednoducho som mu to rovno odpálil. A potom, hneď, ako odchádza, je preč. Vidíte?

⁹³ Ale pozorujte len, čo ten muž urobil tam na svojich misiách, len jeden muž. Pretože, on mohol ísť hneď naspäť do Chicaga a vyzdvihnúť Burtona a všetkých ostatných, poslať ich takto rovno tam a začať pracovať. Dovtedy... teraz získavajú v tých stanoch tisíce z jedného prebudenia. Nie človek s darmi, jednoducho muž, ktorý mal dostatok odvahy ísť tam a začať. Čo by mohlo byť vykonané pod Týmto? Mohlo by sa to rátať na milióny. Iste. My sme premrhali ten čas. To je to, čo by som odporúčal.

⁹⁴ No pamätajte, keď toto robíte, zistíte, že môžu byť časy, v ktorých nebudete súhlasiť s tým-a-tým bratom. Nebudete tu súhlasiť. A pamätajte, že pokiaľ sa dostanete do toho bodu, že poviete, „Nuž, pretože on tomu neverí tak ako ja, ja tam nejdem,“ potom tam s vami

niečo nie je v poriadku. Niečo s vami nie je v poriadku. Pričom sú to bratia, ktorí sa snažia držať spolu!

⁹⁵ Je jedna vec, my Branhamovci, je nás deväť a my sme sa bili ako psy. Ale jednako, keď sme prešli cez tie bitky, stále sme Branhamovci. Jeden vedel, že ten druhý bol Branham. Ja som vedel, že on bol Branham. On vedel, že ja som Branham. Vidíte? Ale my sme sa bili. Vy to robíte vo svojej rodine, ale oni sú stále vaši bratia. Tak to je. Môžeme sa nezhodnúť, to je v poriadku, ale stále sme jedno. My sme jedno v Kristovi. My veríme tomuto Posolstvu a tak zostaňme s ním.

⁹⁶ A ja myslím, že to je tá vec, ktorú máme robiť, pokračovať takto, až kým príde Ježiš. A to je to, čo som chcel týmto spôsobom povedať. A verím, že ak by ste takto mali...

⁹⁷ Vidíte, musíte tým byť nadšení. Ak nie ste nadšení, potom tam niečo nie je v poriadku. Niečo tam nie je v poriadku. Musíte byť, nie len povedať, „Nuž, minulý mesiac som bol celkom nadšený, ale ja neviem.“ Vidíte, niekde je tam niečo zle. Musíte byť nadšení po celý čas, vidíte, a len sa stále predierajte. To je diabol, ktorý sa vás snaží dostať. Mám rád, vždy som mal rád nášho posledného prezidenta, pána Eissenhowera. Veľmi som obdivoval generála Eissenhowera. On povedal, „Keď sme bojovali,“ povedal, „veľakrát sme vzali náboj a vložili sme ho do pušky a zatiahli sme spúšť a nechali ju tam zapadnúť, a to len cvaklo. Ona nevystrelila.“ Povedal, „Nevzdali sme sa.“ Povedal, „Vložili sme tam ďalší a tiež to len cvaklo.“ Povedal, „Nevzdali sme sa.“ Povedal, „Ďalej sme stláčali spúšť, až kým to nevystrelilo.“

⁹⁸ To je to. To je ten spôsob, ako vyhrať vojnu. Stále sa snažiť. Vložiť ten náboj a zatiahnuť. Vy máte zámer zasiahnuť ten cieľ. A ak on nevystrelí, vyhodíte ho a vložte tam ďalší, až kým jeden nevystrelí. Jeden z nich je tam, ktorý je živý, a jeden z nich vystrelí. Ale to je ten spôsob, ktorým to musíme robiť. Ďalej strieľať, strieľať, až kým sa niečo nestane.

⁹⁹ Čo robím ja? Ja teraz strieľam. Idem sem von, neviem dokonca... žiadne vedenie. Zodpovednosť! Milióny ľudí sa na vás dívajú, „Čo urobíš? Čo je tým ďalším krokom?“ Niektorí si myslia, že som zomrel. Niektorí si myslia tamto. Dokonca, keď mi jedného dňa vybuchla tá puška, oni povedali, že som sa snažil spáchať samovraždu. Všetko možné, vidíte, po celej krajine a všetko možné sa deje. Vidíte? Ale vy toto všetko máte, aby ste s tým zápasili. Potom máte za tých ľudí bremeno.

¹⁰⁰ A len si predstavte, čo ak by Boh na vás položil to, že by ste poznali srdcia tých ľudí, ku ktorým hovoríte? Premýšľajte o tom. Vidíte? Bratia, možno, ja viem, že máte bremená, ale vy tomu nerozumiете. A okrem toho, tu, vy máte tú zodpovednosť tu.

¹⁰¹ Poviete, „Nuž, to by malo byť pre teba ľahké, brat Branham. Čokoľvek máš urobiť, Boh ti to jednoducho povie.“ Nie. On to nerobí. Ja sa pri tom zapotím, práve tak ako vy a oveľa viac. Iste. Ja sa pri tom zapotím oveľa viac ako vy. A odo mňa bude vyžadované viac. Tam, kde sa vy musíte zodpovedať za cirkev, kde sa musíte zodpovedať za svoje rodiny alebo možno len za seba, vidíte, sú milióny duší, za ktoré sa ja budem musieť zodpovedať. Ja musím vedieť, kam sa pohnem. A ak vás Satan udiera kvôli jednej duši alebo kvôli zopár dušiam, ktoré vy získate, čo potom tu, kde sú tam v radoch milióny? O koľko viac úderov on dáva tam? Vidíte? Tak, máte oveľa viac toho, na čo pamätať, bratia. Tak niet divu, že sa niekedy stávam nervóznym. Iste.

¹⁰² Ale ja práve teraz nabíjam. Vkladám náboj. Ak to vystrelí, je to tam. Ak to nevystrelí, ja neprestanem. Tú jednu vyhodím s hlasným nárazom a skúsím ďalšiu. Jedna z nich vystrelí. To je všetko, čo s tým treba robiť. Jedna z nich niekam dostrelí. Potom, ja chcem mať dobre namierené, keď to vystrelí, aby som trafil ten cieľ, na ktorý strieľam. A teraz, viete, čo mám na mysli. Som si istý. Vidíte? Niekde je niečo. Odchádzam na tie zhromaždenia, jednoducho idem na slepo. Nemám tam v úmysle vyučovať tieto veľké veci, ktoré vyučujem vás ľudí.

¹⁰³ Pamätáte sa na ten sen, ku ktorému som dostal výklad? „Chod naspäť a uskladňuj Pokrm.“ Kde bol ten sklad? Táto modlitebňa. Kde v krajine je niečo také ako toto, kdekoľvek tu naokolo, čo by sa mohlo porovnať s týmto poslanstvom, ktoré my máme? Nuž, pravdaže, naši bratia tu z okolia, tie ďalšie malé zbory, sú ako my. My sme jedno.

Kam by ste išli, aby ste To našli? Poukážte na niečo, s čím by sa to dalo porovnať, kdekoľvek. Pôjdete rovno do denominačných vyznaní. Pôjdete rovno preč od Mena Pána Ježiša. Pôjdete rovno preč od týchto ďalších vecí. Vidíte? A tu je to, kde je uložený ten Pokrm.

¹⁰⁴ No, jedno poslanstvo, ktoré som vám tu všetkým kázal... Pozrite, kázal som vám od jednej do šiestej hodiny na tému toho poslanstva. Nuž, ak by som musel použiť jedno z tých poslanstiev, zabralo by mi to týždeň, keby som to zobral, jednoducho trochu tu a trochu tam, vidíte, pretože To tu bolo uskladnené.

¹⁰⁵ Je to na páске. Pôjde to po celom svete na páskach, kde to budú počúvať ľudia vo svojich domoch. Tie pásky sa dostanú do rúk

tých, ktorí sú predurčení od Boha. On môže to Slovo nasmerovať. On nasmeruje všetko presne svojím smerom. To je ten dôvod, že On ma poslal naspäť, aby som toto urobil. „Uskladňuj tu ten Pokrm.“ On mi zabránil, aby som išiel do zámoria.

¹⁰⁶ Brat Arganbright povedal, „Nuž, poď, choď. Máš tam jeden večer, ale my ťa vezmeme na turistický výlet po celej krajine.“ Tak som videl brata Freda a brata Banksa, ako sa snažia ísť.

¹⁰⁷ Povedal som, „Tým smerom nepôjdem.“ Vidíte? To ukázalo, že tam bolo niečo iné.

¹⁰⁸ Teraz sa tlačím napred, ale ja neviem, ktorým smerom ísť. Ale všade okolo mňa leží munícia. Zavolá ma On naspäť na evanjelizácie? Zavolá ma na zahraničné misie? Povolal ma, aby som bol Jeho prorokom? Mám byť niekde pastorom? Čokoľvek mám urobiť, ja budem vkladať ten náboj a stláčať spúšť. Jeden z nich vystrelí. Ale nezostanem sa len dívať a hovoriť, „Pane, Ty vlož ten náboj do tej pušky.“ Ja vložím ten náboj do pušky, sám zatlačím spúšť. Nech On spôsobí ten výstrel. On je ten, ktorý sa o to stará. Nechajte ma len hýbať sa napred.

¹⁰⁹ Tam vonku, keď budem teraz pokračovať v týchto zhromaždeniach, jednoducho odchádzam. Ja neviem. Ja možno nič nepoviem o tomto Posolstve, tak, ako ho kážem tu. Možno nebudem mať ani jeden večer s rozpoznávaním. Ja neviem. Ja jednoducho idem, nevediac, čo budem robiť. Nemohol by som vám povedať. Ja len idem a to je všetko.

¹¹⁰ A to je to, ako to musíte robiť. Máte niečo vo svojej mysli. Tí ľudia tu chcú modlitebňu. Vybudujte ju. Tak rýchlo, ako len môžete, postavte ju. Zhromaždite učiteľov a veci. Vy, bratia tam vonku, so svojimi malými cirkvami a vy chcete... robíte nejakú prácu, Boh vás za to odmení. Chodte tam, kážte, urobte všetko, čo môžete. Zhromaždite sa všetci spolu, vy, skupina mužov, a majte zhromaždenia a hovorte o hlbokých veciach Písma. A modlite sa. Nechodte sem len kvôli tomu, aby ste sa spolu zhromaždili, že len prídete kvôli modlitebnému zhromaždeniu. Modlite sa v skrytosti. Zostávajúce na tých miestach. Chodte do svojich komôrok. Skryte sa niekde. A len chodte na kolená a len zostávajúce pred Bohom a zostávajúce tam. Potom ak zistíte, že to vyzerá, že niečo povstáva, ó, jednoducho idete a zisťujete, že sa to trochu dostáva pomimo Slova, potom buďte opatrní. Bez ohľadu na to, ako dobre to vyzerá, zastavte sa rovno tam. Zasiahol vás zlý duch. Pretože to Posolstvo tohoto dňa je ísť do Slova. Rozumiete? Či nie. Rozumiete?

¹¹¹ Ak povieťe, „Ó, brat Branham! Povieťm ti to a to. To a to raz večer povstalo, táto ďalšia vec sa stala takto.“ Pozorujte to. Pozorujte to pozorne. Nič nezavrhujeťte. Len čakajte a hľadťte, ako to postupuje, a potom to prineste ku tomu Slovu a hľadťte, ako to pasuje s tým Slovom. Potom, ak to pasuje s tým Slovom a všetko je v poriadku, d’akujte Bohu a hýbťte sa potom napred, vidíte, tak dlho, ako to zostáva so Slovom. To je môj názor, čo si myslím, že by ste mali robiť.

¹¹² Brat Neville, brat Ruddell, brat Crase a brat Beeler a vy všetci bratia tu, Junie, kdekoľvek ste, a tí ostatní z vás bratov, nech vás Boh žehná. Vidím tu Terryho, Lynn, Charlieho Coxa, Dávida a mnohých z vás mladých mužov. Nech vás Boh pomaže. Ó! Ako by som rád zobral niektorých z vás, aby ste boli na tých evanjelizáciách a postavil by som vás niekde, vidíte, vediac, že ste ku tomu prišli. Môžete obstáť a poznať to Posolstvo a študovať ho, aby ste sa dokázali, vy, ktorí cítite povolanie vo svojom živote. Vidím dvoch alebo troch mladých mužov a štyroch alebo piatich, ktorí tu sedia, a ďalší rad tu vzadu a takto. Ste mladými mužmi. Ja starnem. Brat Neville starne. Sme mužmi v strednom veku. Ak sa čas bude odvíjať ďalej, my zakrátko odstúpime zo scény. Vy si musíte obuť naše topánky. Rozumiete? A tak rozumiete. A potom, možno v tom dni, možno to vyrastie a bude to ešte väčšie, ak bude nejaké zajtra.

¹¹³ Ale pokiaľ je dnes, pracujme, pokiaľ je dnes. Zajtrašok už možno nepríde. Ak tak, buďme na to pripravení. Rozumiete, čo mám na mysli? Nuž, to je to, o čom by som na vašom mieste rozmýšľal.

¹¹⁴ Bolo by to úžasné vidieť brata z Utica, brata Crase, a všetkých vás bratov tu, zísť sa spolu, prísť na určité miesto. Vás kazateľov, ako tu sedíte a diskutujete o veciach. Niekde by ste mali mať obecenstvo. Mali by ste mať niečo, aby ste sa spolu zišli, zišli sa kvôli niečomu. Vy všetci prichádzate spolu ako skupina mužov a veríte jeden spolu s druhým a takto a hovoríte o týchto problémoch a o usporiadaní, možno raz za mesiac, len samotní kazatelia. Stretnite sa niekde v jednom z vašich zborov. Sadnite si a prediskutujte to a hovorte o tom, každý jeden z vás pastorov a evanjelistov a čokoľvek ste. A ak povstane nejaký veľký problém, ktorý nedokážete vyriešiť, potom, ak budem povolaný na evanjelizačné pole. Nevieťm, či budem. A ak budem, vy viete, že sa budem neustále vracatť, po celý čas. A potom, ak budete mať tieto veci, potom, keď sa sem vrátim, nuž, stretneme sa spolu a sadneme si tam. Jeden z vás má povolanie vo svojom živote... nebudeme to mať ako súkromné rozhovory a tie veci, ktoré mávame.

My sa len hneď stretne spolu a zostaneme tam, až kým nebudeme mať TAK HOVORÍ PÁN.

¹¹⁵ A ak môžete dosiahnuť to, že kazateľ bude priamy a že bude správne postupovať, pozorujte, čo on bude robiť. On ovplyvní... To sa postará o stovky týchto vecí. To je to. My len na to udierame, vidíte. Musíte mať na to systém, Boží systém.

¹¹⁶ Ako povedal Jetro Mojžišovi, „Ty ich všetkých nezvládneš.“ Alebo, a Boh tam ustanovil starších, sedemdesiatich z nich. A oni prorokovali. A to Mojžiša ani trochu neoslabilo. To ho posilnilo. On mal v sebe toľko prorocstva, koľko ho mal pred tým, ako z neho získali toho Ducha, aby prorokovali. Vidíte? On len oddelil, povedal, „Nuž, Mojžiš, nechaj ich rozsúdiť tie menšie veci. Ale keď to prichádza ku tým hlavným veciam, zíd sa spolu s nimi a pomôž im.“

¹¹⁷ No, to je ten spôsob. To bol Boží spôsob tam dávno. To bol Boží spôsob v tom ranom cirkevnom veku. A ja verím, že to je Boží spôsob práve teraz, aby sme tak postupovali. Tak, urobme to. Jednoducho o tom prestaňte hovoriť a urobte to. To je všetko. Dokážeme to skrze milosť Božiu. Veríte tomu? [Bratia hovoria, „Amen.“ - pozn.prekl.] Nuž, pozrime sa. Ó, vyčerpá som svoj čas.

¹¹⁸ Ale Billy tu napísal poznámku. Len chvíľu, pozriem sa, čo to je. „Ja som z New Albany. dcéra Grace, nemocnica Memorial, zlomila si ruku. Chce, aby sme sa za ňu pomodlili. T-r-o-u-b, W.C.Troub.“ Troub, niečo také. Pomodlime sa za túto mladú pani.

¹¹⁹ Náš Nebeský Otče, ako teraz hovoríme, a ja premýšľam, že možno, keď sa Ireneus pozrel na svoju malú skupinu mužov, možno to bola oveľa menšia skupina, než ako je tu, dnes večer. A oni nemali stoličky, na ktoré by si mohli sadnúť. Oni sedeli na starých studených kamenných doskách. A sedeli tam a on ku nim hovoril. Tí mužovia vyšli, dokonca keď vedeli, že by ich mohli dať zožrať levom, že by im mohli odňať hlavy. Ale viera našich otcov stále žije, napriek žaláru, ohňu a meču.

¹²⁰ Ďakujem ti za týchto mužov, Pane. Modlím sa, aby si ich požehnal. Požehnaj teraz každého jedného z nich v Tvojom Mene, aby si ich Ty udržoval v tej viere, ktorá raz bola darovaná svätým, aby od nej nikdy neodbočili. A aby si mohol z tejto skupiny vyslať pastora, učiteľa, evanjelistov. Ó, Bože, udeľ to. A nech stoja na stráži, všade, kdekoľvek sú. Nech neustále pracujú, až kým nepríde Ježiš.

¹²¹ A teraz, Otče, modlím sa za každú jednu z týchto žiadostí, ktoré sem dnes večer dorazili, a prosím, aby si pamätal na tú pani tam dolu, ktorá si práve zlomila ruku. Nech ju uzdraví moc Všemohúceho Boha a spraví, že bude v poriadku. Udeľ to, Pane. Modlím sa, aby si jej pomohol a požehnal ju. Požehnaj jej milovaných za to, že zavolali. A nech tá moc, ktorá vzkriesila Ježiša z hrobu, pozdvihne toto dievča. Nech jej ruka vyzdravie.

¹²² Všetky tieto žiadosti, ktoré boli dnes večer spomenuté! Ten biedny chlapec, ktorý tam ležal, ktorý to dostal, počul som tú matku, ako to oznámila, že tá Hodgkinsova nemoc ho tak prežrala, až mu to spálilo tvár, s rádiom a tými vecami, ktoré mu dali. Bože, buď tomu chlapcovi milostivý. Dovoľ mu žiť. Rozmýšľame o tom človeku, ktorý sa nepripravil na stretnutie s Tebou a teraz už odišiel; jeho manželka s rozbitou hlavou. To adoptované dieťa! Všetci tí ostatní! Sestra Bruce, ako niesla vodu. Ona starne, Otče. A tam si spálila ruky a hornú a dolnú časť tela. Modlíme sa za ňu. Ona je zrejme hospitalizovaná. A my sa modlíme, aby si ju zachránil a vyviedol ju z toho. Udeľ to, Otče. Prosíme o tieto požehnania v Mene Ježiša Krista. Amen.

¹²³ Nuž, chcem sa vás niečo opýtať a spýtať sa, či si myslíte, že máme čas na trochu Slova. Či ho máte? [Bratia hovoria, „Áno“ - pozn.prekl.] Len na... No, je už, ja viem, je trochu neskoro, ale mal som tu niečo malé, o čom som dnes rozmýšľal, o čom by som rád hovoril, len na chvíľu a to by vám mohlo pomôcť. A najprv som rozmýšľal, že by som to oznámil. No, je to na tejto páske. A ak by sa ktokoľvek ku tomu chcel niekedy vrátiť, Jim to bude mať, vidíte, ku tomu, čo si myslím, že by malo byť učené, a teraz, čo by malo byť učené... pre vás bratov.

¹²⁴ Nuž, či viete, že keď na začiatku vyšli tí mužovia, niekedy ich bolo zhromaždených asi len šesť alebo osem? Ale oni zatriasli krajinou. No, viete, keď Aquila a Priscilla, to veľké prebudenie, ktoré tam mal Apollo, tam bolo v tej skupine asi len šesť alebo osem mužov a žien. Celý ten zbor boli šiesti alebo ôsmi. Vy tu dnes večer máte päť alebo šesť, sedemkrát viac, ako mali oni vtedy.

¹²⁵ Viete, Ježiš mal len dvanásť apoštolov. My vždy rozmýšľame o niečom veľkom. Ale Boh nekoná v tých veľkých číslach. To je v týchto malých skupinách, kde to On dosahuje. Vidíte? Pozrite sa cez všetky tie veky, vždy, keď sa On stretával s ľuďmi. Bolo to v malých skupinách, vidíte, a hovoril s nimi a ordinoval ich. To je Božia lúba vôľa, aby to robil. To je ten spôsob, ako to On rád robí. A teraz, my chceme mať Boha v našom strede a ísť a robiť tieto veci.

¹²⁶ No, v nedeľu ráno, ak Pán dovolí, chcem ku vám hovoriť na tému Evanjelizácia času konca. A potom, ak Pán dovolí, zrejme budem preč až do neskorej jesene, a pred tým, ako sa znova vrátim. Zrejme sa medzitým vrátim, niekedy v septembri. A teraz dúfam, že počas tej doby vám pôjde, bratia, všetko dobre a vaše zhromaždenia budú rásť čo do počtu a milosť Božia bude na vás všetkých, až kým sa nestretieme. A dôverujem, že sa budete modliť za mňa a za úspech. Pamätajte na mňa vo svojich modlitbách. To znamená, že ste moji kolegovia. Ste moji kamaráti, moji pomocníci. A spolu sme pomocníci v Pánovi. A teraz, keď tam stojím pred nepriateľom, chcem pamätať na to, že verní, skutoční vojaci, ktorí dostávajú odpoveď na modlitbu za chorých a strápených, a takí muži sa za mňa modlia. Ja som ten, ktorý to tam potrebuje. Ja to skutočne potrebujem. Tak, vy všetci sa za mňa modlite, keď sa zhromaždíte spolu. Nezabudnite na mňa na žiadnom zhromaždení. Modlite sa za mňa.

¹²⁷ No, v svätom Jánovi, 9. kapitole, chcem čítať od 26. verša do 35., nuž, len na pár minút. A potom zakončíme v nasledujúcich dvadsiatich alebo tridsiatich minútach alebo možno pred tým časom, ak Pán dá. Chcem teraz čítať tieto Písma zo svätého Jána, 26 do... svätý Ján 9:26-35, zapísal som si to tu, len niečo, o čom som rozmýšľal.

A zase mu len povedali: Čo ti urobil? Ako otvoril tvoje oči?

Odpovedal im: Už som vám povedal, a nepočuli ste. Čo zase chcete počuť? Či azda aj vy chcete byť jeho učeníkmi?

Nadávali mu a povedali: Ty si toho učeníkom, ale my sme učeníci Mojžišovi. My vieme, že Mojžišovi hovoril Boh, ale o tomto nevieme, odkiaľ je.

Človek odpovedal a riekol im: Práve v tom je tá divná vec, že vy neviete, odkiaľ je, a otvoril moje oči.

Ved' vieme, že Boh hriešnikov nečuje; ale keď niekto ctí Boha a činí jeho vôľu, toho čuje.

Od veku nebolo slýchať, že by niekto bol otvoril oči toho, kto sa slepý narodil.

Keby on nebol od Boha, nemohol by nič robiť. Potom odpovedali...

Odpovedali a riekli mu: Ty si sa celý narodil v hriechoch a ty nás učíš? A vyhнали ho von.

A Ježiš počul o tom, že ho vyhнали von, a keď ho našiel, povedal mu: Ty že veríš v Syna Božieho?

¹²⁸ No, rád by som ku vám len zopár minút hovoril, bratia, vediac to, že moje malé rozprávanie tu, ja neviem, čo z toho vzíde. Dôverujem, že Boh to nejakým spôsobom použije. A teraz v tomto, tak ja viem, že brat Sink, brat Neville alebo niekto z vás kazateľov obyčajne káže na tému Jeho Slova. A ako som tu s vami, odpustite mi, rád by som ku vám na takýto spôsob trochu hovoril.

¹²⁹ No, chcem zobrať tému z tohto tu: *Stáť na strane Ježiša*. Tí Farizejovia a vodcovia Jeho dňa sa Ho vždy snažili pred ľuďmi znevážiť. To bol jednoducho spôsob diablovej práce. Všetci tí Farizejovia a učitelia Jeho dňa sa sústavne snažili znevážiť Ježiša. Všetko, čo na Neho mohli hodiť, oni to na Neho hodili. Sústavne Ho pozorovali, aby zistili, kde by mohli nájsť nejakú chybu. A oni nikdy nehovorili o Jeho dobrých veciach, oni vždy nachádzali niečo, skrze čo by Ho mohli znevážiť a povedať, „Vidíte, pozrite sa sem. Ak by On bol mužom Božím, On by to takto neurobil.“ Alebo, „Ak by On bol muž Boží, On by to neurobil týmto spôsobom.“ Oni sa snažili vrhnúť na Neho nejaký tieň, aby priviedli ľudí do toho, aby Mu neverili. To je diablova práca.

¹³⁰ A tá stará schéma nikdy neskončila. Veľakrát kazateľ urobí chybu. A ak on ide do svojho okolia, vzácny brat, ktorý sa snaží robiť to, čo je správne, a viesť ľudí správne; všetko, na čo diabol môže poukázať neveriacemu alebo takzvanému kresťanovi v tom okolí, aby zhodil toho brata, on to urobí. Viete, ten skutočný kresťanský spôsob je skrytý všetko, čo môžete o vašom bratovi. Nehovorte o jeho zlých veciach. Hovorte len o jeho dobrých veciach. Jednoducho hovorte to, čo o ňom viete, že je dobré. Ak je niečo zlé, nechajte to tak. Biedny človek, má toho jedného dost, čo už je proti nemu. Nesnažte sa vziať palicu a nestrkajte ho ďalej do jamy. Ten kresťanský postoj je zodvihnúť ho a vytiahnuť ho z tej jamy. Vidíte? Nikdy sa ho nesnažte postrčiť dolu. On už je dolu. Snažte sa mu pomôcť. Ale príliš mnohí z nás dnes, príliš mnoho ľudí, môžem to povedať, sa to dnes snažia robiť. Ak by len mohli nájsť niečo ďalšie, čo by mohli povedať, čo bolo skutočne zlé.

¹³¹ No, napríklad, ak by jeden z vás, bratia, urobil chybu a urobil niečo, čo je zlé; pričom ste náchylní to urobiť; ja som tiež; každý jeden z nás. Ale ako ideme spolu, pamätajme, sme bratia. My sme bratia. A ak máme spolu nejaký boj, bojujme jeden s druhým. Prineste to spolu. Prineste to pred našich bratov a urovnajte to.

¹³² Nuž, oni zvykli v Branhamovej rodine, ak jeden z tých malých niečo urobil, oni o tom povedali Billovi, pretože ja som bol najväčší. A ja som tam musel stáť a preskúmať, kto mal pravdu a kto nie. Nuž, moje rozhodnutie bolo to, ak oni... kto mal pravdu a kto nie. Ak oni tomu stále neverili, potom sa pobili za mojím chrbtom. Ale stále boli bratmi, vidíte. Pobili sa na dvore za domom, jeden s druhým; a pred domom sa bili jeden za druhého. Tak to bolo, vidíte, a stále boli bratmi.

¹³³ No, to je ten spôsob, ako to musíme robiť. Vidíte? Ak máte niečo proti niekomu, vášmu bratovi, nehovorte o tom niekomu inému. Ak je to zlé, choďte za ním a povedzte mu to. A potom, ak on s vami bude argumentovať, potom so sebou vezmite niekoho ďalšieho. Potom to prineste tým spôsobom, ako to povedala Biblia.

¹³⁴ Ale Ježiš, oni sa snažili, každý malý tieň, ktorý by mohli nájsť, pokúšali sa Ho v očiach ľudí znevážiť. A to je to, čo diabol chce. Oni to chcú. Oni chcú poškodiť váš vplyv pred ľuďmi. Tak je to. Musíte dávať pozor na to, čo robíte. Musíte kráčať ako skutoční mužovia Boží. Vidíte? Konat' ako mužovia Boží. Žiť ako mužovia Boží. Pretože, „Diabol, váš protivník, chodí dookola ako revúci lev, snažiac sa zožrať, koho môže.“

¹³⁵ Prečo to robili? Oni na Neho žiarlili. To je ten dôvod, prečo sa Ho snažili znevážiť. Oni žiarlili na Jeho službu. A to je ten dôvod, prečo sa Ho snažili znevážiť. Nuž, On mal službu od Boha a oni to vedeli, ale to bolo proti ich vyznaniám. Tak sa Ho snažili znevážiť, urobiť všetko, aby On... každú malú chybu, ktorú mohli nájsť, aby Ho vyrazili z cesty. Chceli Ho zastaviť. Chceli, aby Ho ľudia odsúdili. Oni chceli povedať, „No, tento Chlapík nie je ničím. Pozrite sem. No, tam je. On urobil toto a vy viete, že to nie je správne. Po celý život sme boli učení, že máme veriť starším. A tu Ho máme, stál rovno tam a kričal na tých starších. On nesúhlasil s tradíciami otcov. Každý rabín nás to po celé tie roky vyučoval. A tu prichádza tento Človek a nesúhlasí s nimi. Vidíte? Takýto Človek sa nehodí, aby bol kazateľom.“ Vidíte? Oni sa ho snažili znevážiť.

¹³⁶ Ale v tom všetkom, tí, ktorí Mu verili a milovali Ho a videli, že On koná podľa Písma, znaky zázrakov, oni Mu neprekážali. Nie veru. Tí, ktorí Mu verili, Mu verili. Tí, ktorí Ho milovali, stáli pri Ňom. Oni sa nedívali na to, na čo im iní poukazovali.

¹³⁷ Ó, ak by sme takými mohli byť my! Ak by sme len na to nepozerali. Ak by sem niekto prišiel a povedal, „Viete čo? Ľudia hovoria, že si letničný.“

„Nie podľa denominácie.“

„Nuž, bol ste... Ty, ty si tým, ktorý krstí v Meno Ježiša.“

„Áno. To je pravda.“

¹³⁸ „No, dovoľ mi niečo povedať. Poznám človeka, ktorý bol tak pokrstený a on raz urobil to a to.“

¹³⁹ Ale pozri sa, to s tým nemá nič spoločného. To je diabol, ktorý sa na vás snaží vrhnúť tieň. Oni sa vám vždy snažia poukázať na nejakú starú loď, ktorá stroskotala na morskom brehu, ale oni vám nepoukážu na toho, kto sa bezpečne doplavil. Je to tak. Vidíte? Je to pravda.

¹⁴⁰ Oni sa tam vždy snažia hodiť nástrahu pre vrany a hovoria, „Toto je ten príklad. Tu je to, čo to vykonalo. Viem o jednom kazateľovi, ktorý bol kazateľom svätosti, a on urobil toto, tamto alebo niečo iné.“ Ale oni nepoukážu na tých iných, ktorí neboli z cirkvi svätosti a tiež to urobili, vidíte. A oni nepoukážu na tie veľké veci, ktoré Boh urobil.

¹⁴¹ Ako niekto hovorí, „Ó, tu tento človek zašiel príďaleko. On, on zašiel príďaleko.“ On to možno urobil. „On sám sa zničil. On zašiel príďaleko. Stal sa fanatikom.“ On to možno urobil. Ale zatiaľ čo oni poukazujú na to, koľkí tak šli, ktorí zašli príďaleko, ale čo s tými miliónmi, ktorí nezašli dostatočne ďaleko? Oni to nedokázali uvidieť. Rozumiete, čo mám na mysli? [Bratia hovoria, „Áno.“ - pozn.prekl.]

¹⁴² Tak, tí ľudia sa snažili, tí farizejovia a sadúcejovia a pokrytci a herodiáni a všetci sa snažili vrhnúť nejaký tieň na Ježiša. Ale tí pravdiví veriaci, ktorí boli predurčení, aby počuli to Posolstvo, to počuli a videli, a nevideli v tom žiadnu chybu.

¹⁴³ Tak isto je to teraz. Tí, ktorí Mu veria, Ho milujú. Tí, ktorí Mu veria, nevidia na ňom žiadnu chybu. Oni nevidia žiadnu heréziu. Nevidia nič zlé. Nevidia na tom Slove nič zlé. Nevidia nič zlé na Jeho ľuďoch. Oni vidia len Ježiša. To je všetko. Oni sú predurčení do večného života, tak oni len stoja na strane Ježiša a zostávajú tam.

¹⁴⁴ Zvykli sme spievať jednu malú pieseň, brat Roy Roberson. A zvykli sme tu spievať malú pieseň, myslím, v čase, keď si sem prišiel.

Pôjdem tou cestou s tými niekoľkými Pánovými pohrdnutými.

Začal som s Ježišom a ja prejdem.

Radšej pôjdem sám s Ježišom,

A dám si ako podhlavník kameň, tak ako Jakob.

¹⁴⁵ No, počuli ste tú pieseň. Je to tak. Radšej pôjdem cestou nezhody, cestou tých pohrdnutých, tou cestou, o ktorej tak hovoria, a kráčať s Ježišom. Nevidieť v tom vôbec žiadnu chybu. Nepozerajte na chybu iného človeka. Len kráčajte ďalej. To je všetko. To je to, čo oni urobili Ježišovi. Oni nie... A vy musíte učiť svojich ľudí, vy, pastori, aby konali tak isto.

¹⁴⁶ Ak niekto prechádza a hovorí, „Vieš, tvoja cirkev, oni sa zachovávali tak a tak. Oni...“ Tak veru.

¹⁴⁷ Možno ich tam bolo tucet, ktorí tam vtedy sedeli, ale čo s tým, ktorý je v poriadku, ktorý tam sedí? Vidíte? Vy ste... Vy jednoducho nevidíte les kvôli stromom. To je všetko. No, to je to, znovu späť. Rozumiete teraz?

¹⁴⁸ A tak oni skúšali. Oni nechceli pripustiť, že On konal dielo Pánovo, tak oni sa snažili siať nezhodu a doviest' ľudí do toho, aby neverili. Ale tí ľudia, ktorí Mu verili, zostali rovno s Ním. Zaujali stanovisko.

¹⁴⁹ Viete, rozmýšľal som tu, mám tu zapísaných zopár ľudí. Ten slepý muž by nezostal premenený skrze nich, ten muž, On mu dal zrak. Poznáme ten príbeh. A on im okrem toho dal veľmi pichľavú otázku. Nuž, oni tam prišli. A Ježiš prechádzal okolo a On bol Človekom, ktorý bol pohrdnutý a nenávidený. Biblia povedala, že On bude odmietnutý. „Nebolo na ňom žiadnej krásy, pre ktorú by sme ho boli bývali žiadostiví. A my všetci sme zabľúdili ako ovce. On bol Mužom smútku, oboznámený so zármutkom.“ A ako o ňom celá Biblia povedala, že aký bude. „On bude pohrdnutý a odmietnutý.“ A my vidíme toho Muža.

¹⁵⁰ No, tí, ktorí verili Slovu, oni vedeli, že tie veci, ktoré Ježiš robil, a veci, ktoré boli v Jeho živote, oni vedeli, kým On je. Tak oni Mu nemohli pripísať nič zlé, pretože nič zlé nevideli. A viete, láska je jednako na tie veci slepá. „Láska prikrýva množstvo hriechov,“ viete. „Dokonalá láska vyháňa všetok strach a každú nezhodu.“ Láska to robí.

¹⁵¹ No, tento slepý muž tam sedel a Ježiš a Jeho učenici tade prechádzali. A myslím, že Ježiš im tam dal malú lekciu. Keď uvideli tohto biedneho, slepého muža, oni si mysleli, „Nuž, iste je tam za tým niekde nejaký hriech.“ Keď vidíme, že sa nejakému človeku niečo deje, my vždy hovoríme, „No, on zhršil. Dostal sa niekde mimo vôle Pánovej.“ Keď brat Crase narazil do toho stípa, „Niekde vybočil z vôle Pánovej,“ v niekoho myšlienke. Keď pri mne vybuchla tá puška, „Nuž, on bol mimo vôle Pánovej.“ Brat Neville narazil autom, „On bol mimo

vôle Pánovej.“ To nie je presne tak. Nie veru. Nie je. Boh dopúšťa tieto veci. Ježiš sa obrátil a dal im lekciu.

¹⁵² Oni povedali, „Jeho otec musel zhrešiť. Alebo zhrešila jeho matka? Alebo zhrešil on?“ Ježiš povedal, „Nikto z nich nezhrešil, ale aby mohli byť zamanifestované skutky Božie.“ Amen. Vidíte? Boh necháva, aby sa veci stali na to, aby boli skutky Božie zamanifestované. Nuž a tak On povedal, povedal tomu človeku a dal mu zrak a On išiel svojou cestou.

¹⁵³ A potom, ako sa to rozchýrilo, tu prichádzajú farizejovia. „Tu bol ten človek, ktorý bol slepý, sedel tam dole a žobral a tu on môže vidieť.“ A to bol chýr, ktorý sa rozšíril medzi nimi. A, ó, to niečo vyvolalo. A tu oni prichádzajú a vidia, že ten slepý muž vidí. A to prvé, ako oni vyšli, chceli nájsť nejaký spôsob, ako všetkých tých ľudí zastrašiť. Pretože, oni už povedali, „Ak niekto nasleduje toto nové Učenie a tohto nového Proroka, zvaného Ježiš z Nazaretu, budú im doručené papiere a budú vylúčení z obecnstva cirkvi. Nebudú už môcť ísť do synagógy. Ak sa s Ním spojíte, navštívite niektoré z Jeho zhromaždení, viac už nemôžete prísť.“

¹⁵⁴ Tak oni to chceli dať jasne najavo, pretože Ho nenávideli. Oni nerozmýšľali o tom biednom, slepom mužovi. Ale oni to chceli dať jasne najavo, aby držali ľudí od Neho preč.

¹⁵⁵ Oni povedali, že sa chcú spýtať jeho otca i matky, tak odišli a zavolali toho otca a matku. Povedali, „Je toto váš syn?“ On povedal,

„Áno.“

„Narodil sa slepý?“

„Áno.“

„A ako to, že vidí?“

¹⁵⁶ „A ten otec a matka sa báli,“ Biblia povedala, „pretože oni vedeli, že budú vylúčení zo synagógy, ak by priznali, že to tak bolo.“ A vidíte, tam oni boli, uľahujúc sa. Oni povedali, „No, my vieme, že toto je náš syn.“

¹⁵⁷ Ó, možno tam stálo niekoľko tisíc ľudí. Ale ak by on mohol... Ak mohli títo zapáchajúci farizejovia rovno tam nejako poškrvniť Jeho Meno alebo urobiť niečo, čo by tých ľudí vystrašilo, oni by Ho odtiaľ vyhodili, kvôli tomu zhromaždeniu.

Vidíte? Všetok Jeho vplyv by sa stratil.

158 Tak oni povedali, prišla tam ich skupina s kňazskými rúchami a povedali, „Hovorte za neho.“

159 Oni povedali, „My vieme, že toto je náš syn. Vieme, že sa narodil slepý. Ale teraz, ako to, že vidí, ja neviem. Spýtajte sa jeho. Má už na to vek.“ Vidíte? V poriadku.

160 Tak ho priviedli a povedali, „Kto ti dal zrak? Ako ťa uzdravil? On povedal, „Ten, ktorého nazývajú Ježiš z Nazaretu, mi daroval zrak.“

161 A oni povedali, „Daj chválu Bohu.“ Povedali, „My vieme, že tento Človek je hriešnik.“ A povedali, „Odkiaľ je?“

162 On povedal, „Ja neviem. On jednoducho prišiel a uzdravil ma a to je všetko, čo o tom viem. Viem jednu vec, o ktorej som si istý. Nevedel by som vám povedať ohľadne Neho, či je hriešnik alebo nie. Ja neviem. Ja som sa s Ním stretol iba dnes. Ale ak mi On mohol dať zrak! Ja viem túto jednu vec, že raz som bol slepý a teraz môžem vidieť. Som si tým istý. Pretože pred pol hodinou som bol slepý, ale teraz mám práve tak dobrý zrak ako ktokoľvek z vás. Tak ja viem, že teraz vidím.“

163 Ó, ako ich to pichlo! Tak oni rozmýšľali, „Prečo...“

164 On povedal, „No,“ povedal, „vy všetci chcete byť tiež Jeho učeníci?“ To je dobré. To je dobré, jednoznačné svedectvo. To je dobré. To je dobré pozadie. Myslím si, že to je skutočne dobrý spôsob svedčenia. Povedal, „Či vy všetci...“

165 Tu je laický člen, slepý človek, stojí na ulici, potom, čo stretol Ježiša, teraz sa pýta učeníkov, pýta sa farizejov, či chcú byť Jeho učeníkmi. „Biskupi, poprední mužovia, chcete byť tiež Jeho učeníkmi?“

166 Oni povedali, „Nie! Ty si Jeho učeníkom. My sme Mojžišovi učeníci.“ Keď sa dívate cez históriu, viete. „My sme Mojžišovi učeníci. Tento človek, my o Ňom nič nevieme. Nevieme, odkiaľ prišiel. Nuž, nemáme žiadne nariadenie zo žiadnej z našich škôl, z ktorej by On prišiel. On nikdy neprišiel a nepýtal sa nás ohľadne týchto vecí. Vidíte? Nič o Ňom nevieme. Vy ľudia tam, uvedomujete si, že tento Muž nie je ordinovaný? Tento Človek je veštec alebo niečo také. On je Belzebub. Vy ste očarovaní. On nemá žiadnu autoritu. My sme Mu ju ešte neudelili. Vidíte? My ani nevieme, odkiaľ tento Človek prišiel.“

167 Tento chlapík tam stál, mohol vidieť a povedal, „No, toto je zvláštna vec.“ Vidíte? Chystal sa zraziť týchto ľudí, týchto farizejov, spôsoboval, že sa báli. Vidíte? Ale on sa postavil na stranu Ježiša, vidíte, tak on povedal, „Toto je divná vec.“ Dovoľte mi to prerušiť, niektorými slovami, ktoré on možno povedal. „No, vy ľudia, tu naokolo,

Ťahali ste za všetky tie náboženské konce tohoto, stovky rokov. A hovoríte o príchode Mesiáša a niečo sa odohráva práve v tieňoch času, keď nás Vysloboditeľ ide navštíviť. A vy nám hovoríte, že keď On príde, čo všetko On bude robiť. A vy tu, duchovní vodcovia, najvyšší kňazi tejto komunity, stojíte tu spolu pred týmito ľuďmi, snažíte sa očierniť Jeho Meno, snažíte sa povedať proti Nemu niečo zlé. A tento Človek prišiel a otvoril moje slepé oči. Ja som sa narodil slepý. Tu je môj otec a moja matka, vydali svedectvo, že som sa narodil slepý. Po všetky tie roky som sedel rovno tu medzi vami, narodil som sa slepý. A to sa ešte nikdy nestalo, od začiatku sveta. A tu, Človek môže prísť a vykonať zázrak, aký sa neudial, odkedy svet začal, a vy, duchovní vodcovia, o tom nič neviete?!“ Och! Hm! Povedal, „Hovorím, toto je zvláštna vec.“

¹⁶⁸ On sa postavil na stranu Ježiša. Vidíte? To bolo dopustené, aby bol slepý, tak, aby sa skutky Božie mohli zmanifestovať, vidíte, pretože on sa postavil na stranu Pána Ježiša. On sa Ho zastal.

¹⁶⁹ No, on ich pichol žihadlom. Viete, čo oni urobili? Oni povedali, „No, my vieme, že si sa narodil v hriechu. Snažíš sa nás učiť?“ Oni ho vystrčili z cirkvi. Vykopli ho. Vystrčili ho. Vyhodili ho. Ale hneď, ako ho vyhodili, všimli ste si to? Ježiš ho znovu našiel. Amen. Amen. Ježiš ho znovu našiel. Tak netrúpte sa, ak vás vyhodí. On vás znova nájde. Vidíte? V poriadku. A On mu povedal, „Ty že veríš v Syna Božieho?“

¹⁷⁰ On povedal, „Pane, kto to je?“ On to dokonca ani nevedel. Ale tá jediná vec, ktorú on vedel, bola, že bol slepý a teraz mohol vidieť.

¹⁷¹ Nuž, ja viem jednu vec, brat. Oni toto môžu nazývať fanatizmom a čímkoľvek chcú. Ale tam, kde som ja bol raz hriešnikom, som teraz vošiel do milosti. Niečo sa mi prihodilo. Vidíte? Túto jednu vec teraz viem, skrze to, že dôverujem Jeho Slovu, verím Mu. Bol som vykopnutý z každej organizácie, ktorá je pod Nebom. Nie je nikto, kto by ma ešte prijal. Viete o tom. Niektorí z ich ľudí tam vonku ma prijmu.

Dobří ľudia ma prijmu. Ale každá denominácia mi ukázala palec dolu. Je to tak. Ale On ma našiel. On ma niekde nájde. Je to tak. Vidíte? Je to pravda. On takto prichádza.

¹⁷² A tak to bude v poriadku, pretože my chceme stáť na strane Ježiša. A jediný spôsob, ako sa postavíte na stranu Ježiša, je postaviť sa na stranu toho, čo On povedal, veriac Jeho Slovu. Tak postavme sa na stranu Ježiša.

¹⁷³ Ten slepý muž im dal skutočné svedectvo. No dobre. Znovu zisťujeme, že oni sa snažili očierniť Jeho Meno. Tak len na chvíľu a musím tu preskočiť niektoré veci. Tak, raz tam bol jeden farizej. Kázal

som tu na to pred nejakým časom a nazval som to, „Umývanie Ježišových nôh.“ A verím, že všetci ste ma tu počuli kázať na tú tému, keď ten farizej pozval Ježiša, aby prišiel do jeho domu. Veľký starý naškrobený farizej a pozval Ho, aby prišiel. A viete, dal som do toho trochu drámy, ako ten kuriér prišiel a našiel Ho. A On išiel a jednako vedel, že Ho nenávidia. On jednako išiel. A keď Ho tam dostali, oni neumyli Jeho nohy. A nechali Ho sadnúť si tam, páchol a všetko ďalšie, z tej námahy na ceste. A Tam On sedí.

¹⁷⁴ A prišla tam jedna žena. Oni rozmýšľali, „Ó, Pán je ku nám tak dobrý, pretože, pozrite sa, toto spôsobilo, že máme našu veľkú párty!“ Oni Ho tam priviedli na to, aby si z Neho robili posmech. Oni Ho tam priviedli, len aby Ho zosmiešnili. A teraz si mysleli, že Pán s nimi koná, pretože prišla táto chorobne známa prostitútka a plakala a umývala Jeho nohy svojimi slzami a utierala ich svojimi vlasmi. A ten starý farizej a všetci tí ostatní kňazi tam stáli v kúte a povedali, „Brat, Pán to všetko pre nás presne pripravil. Rovno teraz môžeme pošpiniť Jeho Meno. On sa nazýva prorokom a tí ľudia si myslia, že On je Prorok. A oni Ho nazývajú Prorok z Galiley. A On dokonca tvrdí, že je Mesiáš, a my vieme, že Mesiáš bude Prorok. A tu On je, sedí tam vzadu. Vidíte, kam sme Ho doviedli? Pozrite tam. Chlapče, tak teraz sme Ho dostali. Tam je, sedí rovno tam, zhrbený ako zbitý pes, alebo niečo také. A tu prišla nejaká prostitútka z tej istej spoločenskej vrstvy a umýva Mu nohy a teraz, On dokonca ani nič nevie. Ak by bol Prorokom, On by vedel, aký druh ženy to je. Nuž, chlapci, pripime si na toto,“ povedali, „pretože, pozrite tam.“ Vidíte?

¹⁷⁵ Čokoľvek, čo by poškvrnilo Jeho Meno, čokoľvek, čo by zruinovalo dôveru ľudí, nevedeli, že boli posadnutí diablom, aby to robili. Oni konali v harmónii s diablom, snažili sa očierniť Meno Syna Božieho.

¹⁷⁶ Prečo to urobili, bratia? Pretože nikdy neskúmali Písma. Ježiš povedal, „Skúmajte Písma. Vy si myslíte, že v nich máte večný život, a Ony sú to, ktoré svedčia o Mne.“ Ó, akú službu On mal! Vidíte? Tak veru. „Ak nečiním skutky Môjho Otca, potom Mi neverte.“ Vidíte?

¹⁷⁷ Ale tu, títo farizejovia povedali, „Teraz sme Ho dostali. Ó, pozrite, na tejto hostine je asi tisíc päťsto ľudí. No, pozrite sa na Neho, ako tam sedí. Sedí tam s prostitútkou.“

¹⁷⁸ A, ó, aká hrozná vec to bola v tých dňoch. Och! Hm! A tu On bol s chorobne známou ženou, vkázol ako (tak sa to zdalo), vkázol tam. Prešiel okolo sluhu, ktorý umýval nohy a okolo ostatných a sadol si tam.

¹⁷⁹ A povedali, „Tam je ona a umýva Jeho nohy. Nuž, ak by On bol Prorokom... Vidíte, bratia, ten Muž nie je Prorok. Ak by bol Prorokom, potom by vedel, akým druhom ženy ona je, tá, ktorá umýva Jeho nohy.“

¹⁸⁰ A Ježiš len sedel a pozoroval ju, ani nepohol nohou, až kým ona neskončila. Ak idete urobiť niečo pre Ježiša, Ježiš niekedy sedí a pozoruje vás, ako to robíte. On vás nechá ísť napred, až kým neskončíte, potom prichádza odmena. Možno bežíte celý ten závod života, pracujete pre Neho, ale netrápte sa, na konci je odmena, ak len kráčate po Jeho boku.

¹⁸¹ Možno nevidíte ani jednu osobu uzdravenú, za ktorú ste sa modlili. Len sa ďalej za nich modlite. Často som vravieval, „Ak by som sa modlil za päťsto ľudí za jeden večer; a všetkých päťsto by do rána zomrelo; zajtra večer budem kázať Božské uzdravenie a modliť sa za chorých.“ Rozumiete? To s tým nemá nič do činenia. Rozumiete? On vás nechá ísť cez porážky a všetko ďalšie, až kým prídete na koniec cesty a skončíte svoju prácu, ako On viedol tú ženu. Ona Mu chcela urobiť službu, tak On len držal Svoje nohy a nechal ju, aby ich umyla. Ó, ak by On povedal, „Nerob to,“ ona by odskočila a utiekla. Ale On ju nechal, aby tú službu urobila.

¹⁸³ A potom, ako to urobila, skončila tú službu, ktorú išla vykonať, potom sa pozrel na toho pokrytca, ktorý tam stál a snažil sa Jeho Meno očierniť. Povedal, „Šimon, mám ti niečo povedať; nie jej, ale tebe. Stojíš tam a vo svojom srdci, to je ten dôvod, prečo si Ma sem priviedol. Nemáš so Mnou žiadne obecenstvo. Či som Ja o tom nevedel? Ale ty si Ma sem priviedol. A posadil si ma tu dozadu, aby si si zo Mňa robil žarty. Nedal si mi vody, aby Som si umyl nohy. Nedal si Mi nič na upokojenie. Sedím tu, spálený a poranený, nedal si Mi žiaden olej na tvár. Hanbil si sa pobožkať Ma na privítanie, či potriať Mi ruku. Vidíte? Ty si sa hanbil pred svojou spoločnosťou. Hanbil si sa urobiť to. Táto žena, odkedy prišla, nerobí nič, len utiera Moje nohy a umýva ich slzami svojich očí a utiera ich uterákom svojich vlastných vlasov. Tak, ukážem ti, či Som Prorok alebo nie.“ Amen. Ja to mám rád.

¹⁸⁴ „Teraz chcem hovoriť na chvíľu s tebou. Tvoje hriechy, ktorých je veľa, sú všetky odpustené.“ Hm!

¹⁸⁵ Či poškvrnili Jeho Meno? Oni si mysleli, že áno. Oni si mysleli, že To zastavili. Mysleli si, že Ho zastavili tak, aby Jeho prebudenie nebolo v tej komunite. Mysleli si, že zruinovali Jeho vplyv. Ale stačila len jedna osoba, ktorá Ho milovala, aby to zmenilo celú tú situáciu!

¹⁸⁶ Ako vieš, že ty nie si tou osobou pre tvoju komunitu alebo pre niekoho, koho stretneš? Postav sa na Jeho stranu. Urob Mu službu. Urob pre Neho niečo. Viete, čo mám na mysli, bratia? [Bratia hovoria, „Amen.“ - pozn.prekl.] Postavte sa na stranu Ježiša. Uchopte sa Ho, učíte Ho vašou voľbou. Urobte Mu službu bez ohľadu na to, či ju niekto iný robí, alebo či vám kedy bude odplatené, alebo niečo. To nerobí rozdiel. Čakajte, kým sa tá práca zakončí.

¹⁸⁷ Čo by si rád od Neho, aby povedal... Hoci si sa modlil za chorých a oni ani neboli uzdravení. Hoci si sa modlil za hovorenie v jazykoch a nedostal si to. Modlil si sa, aby si mohol prorokovať; neprorokoval si. Ale jednako, tá jediná vec, ktorú môžeš urobiť, je povedať príbeh o Ježišovi, v tvojom zbore alebo v tvojej komunite, v tvojej práci. Nemohol si urobiť ani jednu vec; nepriviedol si ani jednu osobu. Tá žena nepriviedla nikoho ku Kristovi, ale ona Mu urobila službu. A čo za rozdiel to robí, na konci tej cesty, keď On povie, „A Ja ti vravím, že všetky tvoje hriechy, hoci ani jedna tvoja modlitba nebola vypočutá. Ale ty prichádzaš na základe Môjho Slova. Ty prichádzaš, pretože si Mi uveril a urobil si Mi službu. A Ja vravím, že tie mnohé hriechy, ktoré si vykonal, sú ti všetky odpustené“? To by bolo pre mňa dostatočné. Amen. Tak veru. V poriadku.

¹⁸⁸ Oni chcú povedať, „Dni zázrakov pomínuli,“ a tak ďalej. Nechajte ich ísť a nech si to hovoria. Ale my urobme službu Pánovi. Oni Ho nenávideli, pretože na Neho žiarlili. To je ten jediný dôvod. Oni boli žiarliví. Snažili sa zničiť Jeho vplyv pred ľuďmi, tak isto, ako to robia teraz. On, ak by len mohli... zničiť vplyv toho Posolstva pred ľuďmi, potom by tú vec zmietli. Je to tak. Pretože, prečo sa to snažili robiť? Pretože On bol proti všetkým ich vyznaniam a všetkým ich cirkevným náukam a všetkému tomu, čo oni verili, a vyzval všetky ich vierovyznania, a tak ďalej. On bol proti tomu všetkému. A oni Ho nenávideli, pretože sa s nimi neplavil na jednej lodi.

¹⁸⁹ No, ak by ku nim prišiel a povedal, „Ó, Kajfáš, ty si úžasný muž, od Môjho Otca. Ja som Mesiáš. Pod sem, Kajfáš. Vidíš tam tú vodu? Pamätáš sa, tam dolu v Egypte, Mojžiš, ten veľký prorok ju premenil na krv. Pamätáš si na to, Kajfáš?“

¹⁹⁰ „Mladý muž, ja som veľmi dobre oboznámený s tým príbehom.“

¹⁹¹ „V poriadku, Kajfáš, Ja teraz premením tú vodu, z vody na krv, aby som ti ukázal, že Ja som ten Prorok, o ktorom hovoril Mojžiš. Tu to je, Kajfáš. Čo si o tom myslíš?“

192 „Čo si Ty myslíš o tom, že Kajfáš je farizejom? Čo si myslíš o farizejoch?“

193 „Ó, myslím, že oni sú úžasní ľudia. Ó, vy všetci zachováate tradície otcov do bodky.“ „Vieš Ty čo, Ty by si mohol byť ten Mesiáš.“

194 Nie. To by nemohol byť On. To by bolo znakom, že On Ním nie je. Keď niekoho vidíte prichádzať a hovoriť, „Pod' sem a ja ti ukážem, čo urobím. A pod' sem, ja spravím toto a tamto.“ Pamätajte, hneď vtedy, od samého začiatku je tam niečo podozrivé. Ježiš povedal, „Ja nerobím nič, kým Mi Otec najprv neukáže.“ Vidíte? Áno.

195 On bol proti nim. On vyučoval v protiklade k tomu, čo oni vyučovali. On odsúdil ich zachovávanie soboty. On odsúdil ten spôsob, akým sa obliekali. On odsúdil všetky spôsoby života, ktorým žili, všetky ich tradície, všetky ich umývania nádob a kanvíc a umývanie rúk a všetko ostatné. On to odsúdil, každú tú vec. Ich spôsob obliekania, On povedal, „Obliekate sa do ozdobených rúch a obľubujete popredné miesta a dlho sa modlíte a požierate domy vdov.“ On povedal, „Vám sa dostane väčšieho odsúdenia.“

„No, pamätaj, ja som doktor taký a taký!“

196 „Nestarám sa, kto si.“ Ó, človeče, On im to skutočne dal. Oni nie... Prečo? Pretože Mu neverili. On bol to Slovo. Vidíte? On sa snažil rozbiť tú legalistickú skupinu. A ak by On bol dnes tu na zemi, On by sa snažil urobiť to isté.

197 Niektorí ľudia hovoria, „Nuž, teraz, počkaj chvíľu. My vždy dodržiujeme sabat. Robíme toto. A vieš, zachováame všetko toto a zachováame tamto. A na každý veľký piatok, keď prichádza čas na pôst, štyridsať dní pred veľkou nocou, my vždy dodržiujeme pôst. Na štyridsať dní sa vzdávam fajčenia. Na štyridsať dní sa vzdávam pitia, počas toho pôstu.“ Ó, tradície otcov, zákonníci. Ak by ste milovali Boha, v prvom rade by ste vôbec nefajčili. Ak by ste milovali Boha... Napísal som si vzadu vo svojej Biblii, to bolo prvýkrát, čo som si tam niečo napísal. Povedal som:

Nepýtaj sa ma hlúpe otázky.

Ujasni si toto vo svojej myslí,

Ak miluješ Pána z celého svojho srdca,

nefajčíš, nepiješ alebo... Nefajčíš, nežuješ tabak ani nepiješ žiaden alkohol.

198 A to stojí dodnes. Ja to nerobím preto, že si myslím, že ma On za to, že to robím, odsúdi. Ja by som s tým prestal, pretože to je nečistá vec, nepatrí sa to kazateľovi. Nepovedal by som...

199 Veľakrát idem do domov a tam sú ženy, ktoré tam vonku stoja. A idem do toho domu, zaklopem na dvere a nejaká sestra príde ku dverám, „Vojdi, brat Branham.“ Ak tam nie je jej manžel, ak niekto nie je so mnou, ja tam nejdem, jedine v prípade nemoci. A potom ma volajú do nemocnice alebo do nejakej izby, povedia, „Brat Branham, poď sem. Som sestra tá a tá, odtiaľ a odtiaľ. Som tu v hoteli. Priviedla som so sebou svoju matku. Ona je chorá.“ Vezmem svoju manželku. Ak ju nemôžem vziať, vezmem so sebou ďalšieho brata. Vidíte? Ja to nerobím. Nemyslím si...

200 Myslím, že pre mňa by to bolo v poriadku, ak by som tam išiel, ale čo ak by ma niekto videl, že tam idem? Vidíte? Čo ak by ma niekto videl, že to robím? Vidíte? Potom, tá prvá vec, viete, oni by povedali, „Vošiel tam, kde bola tá žena. Behá za ženami.“ To, vidíte, to by bola vec, ktorú by som nemal robiť. Rozumiete? Nikdy by ste nemali robiť niečo také, pretože kladiete kameň potknutia na cestu niekoho iného. Rozumiete? Neverím, že by som tam urobil niečo zlé. Dôveroval by som Bohu, že tam On vojde. Bez ohľadu na to, aká by tá vec bola, dôveroval by som Bohu. Ale jednako, vidíte, milujem Pána dostatočne na to, že by som to neurobil. Rozumiete? To je láska, ktorú máte. Vy, vy to nerobíte, pretože to je povinnosť robiť to. Robíte to pre to, že milujete Pána. Nemusíte to robiť, ale vy to jednako robíte.

201 Pavol povedal, „Všetko môžem, ale nie všetko prospieva.“ Vidíte? Pavol mohol robiť veľa vecí, o ktorých možno vedel, že Pán by mu v tom rozumel a dôveroval mu, ale oni neboli pre neho prospešné. To je to, čo sa snažia povedať títo legalisti, „Štyridsať dní pred Veľkou nocou sa vždy začíname postiť.“ A jedia práve tak veľa ako vždy. Možno povedia, „Nuž, nemám rád fazule, tak sa ich vzdám počas pôstu.“ Počul som ich to povedať. „Nemám rád bravčové mäso, tak nebudem jesť bravčové, viete. Počas pôstu nebudem piť.“

202 Jedna žena mi povedala, „Vieš, čoho sa vzdám počas tohtoročného pôstu, brat Branham?“

Povedal som, „Nie. Čoho?“

203 Ona povedala, „Cukríkov.“ Povedala, „Aj tak mi nikdy veľmi nechutili.“ Vidíte?

204 Tu to máte. No, oni to volajú pôst. Vidíte? Legalizmus. Oni povedia, „No, ja musím. Vieš, po dlhú dobu som sa tackal do v cirkvi.“

Pretože, poviem ti, chodil som do nedeľnej školy po celý rok, pretože môj učiteľ povedal, že darujú Bibliu tomu, kto nevynechá ani jeden deň.”

²⁰⁵ Nuž, brat, to je jeden zo spôsobov chodenia do cirkvi. Ja by som radšej išiel a kúpil si Bibliu. Rozumiete? Ak nechodíš do cirkvi, pretože miluješ Pána, rovnako sa môžeš od nej držať preč. To je všetko. Rozumiete? Pretože ty tam ideš kvôli tomu, že miluješ Boha. Rozmýšľam o tej piesni, ktorú spievame.

*Požehnané zväzky, ktoré viažu
naše srdcia v kresťanskej láske;
Obecenstvo príbuzných myslí
je to ako to, ktoré je tam hore.
Keď sme odlúčení,
spôsobuje nám to vnútornú bolesť;
Ale stále budeme spojení v srdci
a dúfame, že sa znovu stretneme.*

²⁰⁶ Vidíte? To je to. „Keď sme odlúčení, spôsobuje nám to vnútornú bolesť.“ Videl som ten čas, brat. Nie, že by som nás odsudzoval, ale dovoľte mi len nás do niečoho zobudiť. Videl som také časy v našej cirkvi, bolo to, keď tí ľudia museli čakať až do stredy večera, aby sa stretli jeden s druhým, oni za tým plakali. A to je správne. Videl som kazateľov, ktorí sem prichádzali a povedali, „Ako to robíš?“ Nuž, tí ľudia sú jedno srdce. Rozumiete?

²⁰⁷ Oni sa stretli pri dverách a povedali... Tie sestry tam stretli jedna druhú a objali sa a povedali, „Sestra, určite sa za mňa modli. Drahá, uvidím ťa znovu v stredu večer. Budeš sa modliť? Modli sa za mňa. Ja sa budem modliť za teba.“ A ako to takto robili, mali slzy v očiach.

²⁰⁸ Videli ste, ako si bratia podávajú ruky, a sotva sa vedeli rozlúčiť. To je skutočné kresťanské obecenstvo, vidíte, vidíte, jednoducho čakali, modlili sa jeden za druhého. Tak veru. To je ten spôsob, ako by to s nami malo byť. V poriadku.

²⁰⁹ No, títo muži, ktorí urobili tie vyhlásenia, oni neboli zlí mužovia. Nemali v úmysle byť zlí. Oni si mysleli, že robia Bohu službu. Tí farizejovia a tak, oni neboli pašeráci a opilci. Oni boli nábožní mužovia. Oni neboli zlí. Oni len jednoducho neprijali Slovo Pravdy. Oni

neprijali toho Ducha. Prečo? Držali sa svojich vierovyznaní a tradícií ich vodcov. Rozumiete? To ukazovalo, že oni milovali svojich vodcov.

²¹⁰ Tu je veľký Kajfáš, najvyšší kňaz. Tam sú tí ostatní z tých veľkých kňazov a tí mužovia, ktorí s tým išli. No, vezmite si takého katolíka. Oni... Nie, aby som ich zhadzoval. To isté je u protestantov. Vezmete nejakého katolíka, on miluje svojho kňaza. A ja mu poviem o Slove Pánovom, a on vidí tie skutky Božie. On povie, „Ale moja cirkev Tomu neverí.“ A vy sa s ním idete rozprávať a uštipnúť ho. Ja poviem... Jedna žena mi raz povedala, „Pre mňa je to hriech, počúvať ťa.“ Vidíte? Ona nechcela byť zlá. Ona jednoducho tak vysoko zmýšľa o svojej cirkvi a o svojom kňazovi, až tak, že by nepočúvala nič iné. Ona bola tomu kňazovi verná.

²¹¹ Svedok Jehovov je verný tomu, čomu oni veria. Baptista je verný tomu, čomu oni veria. Presbyterián je verný tomu, čomu oni veria. A oni sú práve tak verní svojim pastorom. Či môžeme byť my tak verní Slovu Božiemu? Rozumiete? No, ak tamtí...

²¹² Chcem sa vás niečo opýtať. Poviete, „No, brat Branham, ako vieš, že oni nie sú?“ No, ak by tí farizejovia a saducejovia a tí vodcovia toho dňa odišli od svojich vierovyznaní a dogiem a počúvali by na to, čo povedalo Slovo a čo im Ježiš povedal, presne to, čo sa očakávalo od Mesiáša, že bude robiť, oni by sa Ho pridžžali. Rozumiete? Ale oni mali o svojich vodcoch tak vysokú mienku! Oni neboli zlými ľuďmi. Oni nekradli, neklamali, nekliali, ani nič také. Oni by to nerobili. Oni by nespáchali cudzoložstvo. Iste nie. Prečo, oni by boli svedkami kameňovania toho, kto urobil takú vec. A oni by to neurobili. Neurobili by to. Oni boli dobrí ľudia.

Ale ten hlavný problém bol v tom, že oni neboli duchovní. Morálne boli v poriadku, ale to nie je to, čo sa počíta. A čo im povedal Ježiš, dokonca tým verným ľuďom? On povedal, „Vy ste zo svojho otca, diabla.“ Vidíte? Je to to Slovo, ktoré sa počíta. No, budem sa ponáhľať, ako len môžem.

²¹³ No, oni neboli Duchom naplnení, ale boli verní a držali sa tých moderných vierovyznaní ich vodcov. Rozumiete? Dobre. Jeho služba odhaľovala ich náuku. To je to, o čo ide. Nuž, pozrite. Len to zoberiem. No len... Bratia, spýtam sa vás, odpustite mi teraz, že to tak preťahujem. Ja som... Možno nebudete chcieť, aby som nabudúce znovu prišiel. Ale pozrite sa. Počúvajte. Rozumiete? Chcem, aby ste si boli istí, že to rozumiete.

²¹⁴ Tak oni mali svoje vyznania, a tam boli veľké cirkvi a veľkí ľudia a veľkí muži, svätí muži, džentlmeni, skvelí muži, ctení muži, mužovia

cti, vzdelaní, chytrí, nábožní. Je to tak? [Bratia hovoria, „Amen.“ - pozn.prekl.] A my všetci to vieme. Práve tak dobrí, ako by ste ich mohli nájsť kdekoľvek inde. Rozumiete? Ale Ježiš ide ďalej, Jeho služba odhalila ich náuku, pretože Boh skrze službu Ježiša Krista potvrdzoval, že On bol s Ním.

²¹⁵ Či Peter necitoval tú istú vec? On povedal, „Vy, mužovia Izraelovi, nech je vám toto známe a počúvajte na moje slová.“ On povedal, „Ježiš Nazaretský, Muž Bohom potvrdený medzi vami.“ Vidíte? Vidíte? Ak oni...

²¹⁶ Ako povedal ten slepý muž, „Či to nie je divná vec? Vy ste duchovnými vodcami národa a tu prichádza Muž a mocou Božou otvára moje oči a jednako vy o Ňom nič neviete.“ On povedal, „Toto je zvláštna vec.“ On niečo mal. Všetci? Isteže mal. No, dobre. On mal. Človek, ktorý toto mohol robiť a jednako nevedeli, odkiaľ On bol. Tak to bola zvláštna vec.

²¹⁷ Pozrite sa, bratia, na dnešok. Rozumiete? My máme... My vieme, máme hnutie Božie. Vieme, že Ono činí zázraky. Uzdravuje To chorých. Dokonca To kriesi mŕtvych. Vyháňa To démonov. Hovorí jazykmi a vykladá jazyky. Posiela To prorockvú; ony sa dejú. On nám ukázal sny, výklady; dokonale, presne. Či to potom nie je divné, že veľkí vodcovia vravia, že sme skupinou bláznov, zatiaľ čo sú oni vodcami národa, vodcami cirkví? To je zvláštna vec.

²¹⁸ Čo to je? Stále to je žiarlivosť. Duch a moc a Slovo Božie v týchto posledných dňoch odhaľuje ich dogmy a vierovyznania, že to je práve to, skrze čo oslepili ľudí. Tak, moji mladí bratia, vy všetci, ktorí sem chodíte do týchto cirkví, držte sa Slova Božieho. Nepohnite sa. Ak to nedokážete priviesť do uskutočnenia, nestojte v ceste niekomu inému. Zostaňte rovno tam, udierajte na tie dvere, poukazujúc rovno na To. Je to tak. Zostaňte rovno tam. Nezačínajte s fanatizmom, pretože vás to odhalí. Ale ak zostanete verní a svätí a s tým Slovom, Boh vás potvrdí. Je to tak.

²¹⁹ Jeho služba odhaľovala ich náuku a dogmy. Tak oni využili každú príležitosť, ktorú mohli nájsť, na to, aby sa Ho zbavili. Všetko, čo len mohli nájsť na to, aby sa Ho zbavili, oni to použili. Snažili sa povedať, „No, pozri sa sem. Pozri sem, tak a tak, toto.“

²²⁰ Jedného dňa tu bol, sedel v dome Šimona Malomocného. Nikde nie je ani jedným slovom povedané, že by ho bol uzdravil. On bol malomocný. Nič nehovorí o tom, že by ho On uzdravil. Je to tak.

221 Raz prechádzal popri rybníku Bethesda, ležalo tam asi dvetisíc ľudí, chromých, slepých, beznohých, s ochabnutými končatinami. A On prešiel ku jednému človeku, uzdravil ho a odišiel. Poviete, „No, ak by bol Mesiášom, uzdravil by každého jedného. Ak bol plný súcitu, ako vy všetci hovoríte, že je, mal by milosrdenstvo so všetkými.“ Všetko, čo len mohli nájsť, aby Ho očierlili, oni to urobili. Všetko, čo len mohli nájsť, oni to na Neho hodili. V poriadku. Využili každú príležitosť, ktorú mohli, aby sa Ho zbavili.

222 Spochybňovali Jeho narodenie. Položili nad Jeho narodením otáznik. Predložili to pred ľuďmi. Oni nemohli porozumieť, ako sa mohol panensky narodiť, a pritom Jozef, Jeho otec, o ňom sa predpokladalo, že je tesár. A On sa narodil pred tým, ako sa Jozef s Máriou zosobášili. A toto predhodili pred ľuďmi. Tak veru. Rozumiete? O čom teraz hovorím? Oni Ho očierňovali. Rozumiete?

223 „Pozrite sa na Nehu. Odkiaľ prišiel? Pozrite na Jeho matku, nie je nič viac ako pouličná prostitútko, a teraz mala toto dieťa. A potom, ako sa to dieťa narodilo... Ona bola už tehotná, to dieťa sa malo narodiť, potom sa s ňou Jozef oženil, aby to zakryl, potom prišiel s niečím takým. No, to je diabla práca. Či to nemôžete vidieť? To je taký druh narodenia.“ Oni toto predhodili pred ľuďmi, nečítajúc Bibliu.

Izaiáš 9:6, „Panna počne.“ Vidíte? Čo to bolo? Oni odišli od Slova. Je to tak.

224 Oni očierňovali Jeho autoritu. „Džentlmeni, či nevíete, že sme Mojžišovými učeníkmi? Nevíte, že sme služobníkmi Kristovými? Nevíte, že denne skúmame Písma a nenašli sme ani jednu vec?“ Oni povedali, „Mesiáš má prísť do Svojho chrámu. Nepočuli sme nič o tom, že by tento prišiel do chrámu. Odkiaľ je? Z akej školy prišiel? Opýtajte sa hociktorého z bratov, od metodistov a baptistov a presbyteriánov, viete; farizejov, sadúcejov, a tak ďalej. Akú má kartu obecnstva? Odkiaľ má vôbec autoritu na kázanie? Nebol ani ordinovaný. On nemá právo ani kázať.“

225 On povedal, „Moje ordinovanie pochádza od Boha. Moje skutky potvrdzujú, kým som.“ Je to tak. „Ja nemusím mať vaše papiere.“

226 Rozumiete, čo mám na mysli? Oni to zahodili, Jeho učenie. No, nazvali Ho Belzebúbom. Nemohli porozumieť Jeho učenie.

227 „On nesúhlasí so žiadnou z tradícií našich otcov. Dokonca nesúhlasí s farizejmi. Nesúhlasí so sadúcejmi. Nesúhlasí s celou ich skupinou. No, odkiaľ má Svoje učenie?“ Samozrejme z Biblie. „No,“

poviete, „dobre, teraz, ako poznám, že je To pravda?“ Boh to podporil. To je to, čo povedal ten slepý muž. „Je to divné, ak vy máte tak veľmi pravdu a On sa tak veľmi mýli. Jednako On môže zobrať moc Božiu a otvoriť moje oči a vy ani nevíete, že by sa niekedy niečo také vôbec stalo. Je to divné.“ Ó! Ja sa rád postavím na Jeho stranu. Či vy nie? [Bratia hovoria, „Amen.“ - pozn.prekl.] Iste. „Vy vravíte, že ste Mojžišovými učeníkmi a že vy máte tak veľmi pravdu a On sa tak veľmi mýli, potom nech vás vidím robiť veci, ktoré On robí.“ Amen. To je to, kde Ho pri Jeho učení zapreli, zapreli všetko to, čo tvrdil. Oni povedali, „On nemá... Jeho tvrdenia o tom, že je Mesiáš, sú mylné. Ako by On mohol byť Mesiáš, a pritom neprísť do cirkvi? Ako by On mohol byť Mesiáš? A tu sme my, smotánka Izraela.“ Ale tá smotánka skysla. Rozumiete? Ó! Tak veru. Nalietali do nej muchy, tak to bolo treba zotrieť.

²²⁹ Tak povedali, „Tu sme my, cirkev, vyvolení. My sme zachovali tradície. Zachovali sme Mojžišove zákony. Vykonalí sme všetky tieto veci, a tak ďalej. A tu prichádza tento Muž a zapiera naše tvrdenia. A okrem toho, naši svätí kňazi, náš svätý otec, ktorý urobil toto a tamto a všetko toto ostatné, a tu sú všetci naši veľkí mužovia a On ich nazýva, že sú z diabla, a potom nazýva Samého Seba Synom Božím!“ Ó! Rozumiete?

²³⁰ Oni sa snažili Ježišove Meno a Ježiša zatieniť, predložiť to tak pred ľuďmi. Mohol by som tu povedať oveľa viac, ale zabralo by to príliš veľa času. Ale čo? Ale to Slovo a tie skutky Ho potvrdzovali. Amen.

²³¹ Ó, pre pravých veriacich, tých predurčených, ktorí boli predurčení, aby Ho videli a poznali Jeho službu, tam On bol. Bez ohľadu na to, či On kedy ohľadne niečoho otvoril Svoje ústa, oni vedeli, kto On je. Haleluja!

²³² Tá malá prostitútka tam v ten deň vyšla ku studni, aby si nabrala vodu do vedra. A sedel tam nejaký Muž v strednom veku a povedal, „Daj sa mi napiť.“

²³³ Ona povedala, „To sa nepatrí vám Židom prosiť ženu Samaritánku o niečo také.“ On povedal, „Ale ak by si len vedela, s kým hovoríš!“

²³⁴ „No,“ ona rozmýšľala, „je to nejaký vychytralý Žid.“ Obrátila sa a povedala, „Poznávam, že Ty si Žid. A ak si Žid, pravdaže, si nábožný, a vy hovoríte, že treba uctievať v Jeruzaleme. Ale náš otec, Jakob, pil z tejto studne a napájal tu svoj dobytok. A tá voda je hlboká a Ty nemáš nič, s čím by si si nabral. A my uctieваме na tomto vrchu.“

235 On povedal, „Len sa na chvíľu zastav. Chod' a prived' sem svojho muža.“ Ona povedala, „Ja nemám muža.“

236 On povedal, „Povedala si pravdu.“ Povedal, „Mala si piatich. Mala si piatich a ten, s ktorým žiješ teraz, nie je tvoj muž.“

237 Tá malá prostitútka bola predurčená, môžem ju vidieť, ako pustila to vedro a povedala, „Pane, ja poznávam, že Ty si Prorok.“ Rozumiete? Rozumiete?

238 To semeno tam ležalo. Tá jediná vec, ktorú to potrebovalo, bola Voda, a tá Voda naň dopadla.

239 Keď padla na tých farizejov, oni povedali, „To je Belzebub.“ Nemohlo to nič priniesť. Okrem buriny tam nebolo nič, čo by odtiaľ vzišlo.

240 Ale keď tá Voda Života narazila na to predurčené semeno, ona povedala, „Pane, Ty musíš byť Prorok. Ja viem, že keď príde Mesiáš, On nám povie tieto veci.“ On povedal, „Ja som Ten, ktorý s tebou hovorí.“

241 Ona zanechala to vedro a bežala do mesta! Ona mala niečo do povedania. Povedala, „Podťe, vidzte Človeka, ktorý mi povedal veci, ktoré som porobila. Či to nie je Mesiáš?“ Rozumiete? Ona sa postavila na stranu Ježiša. Je to tak.

242 Nebola to zvláštna vec? Všetci tí farizejovia a sadúcejovia Ho nerozpoznali a táto prostitútka Ho rozpoznala. Rozumiete? Prečo? Tí, ktorí Mu verili a milovali Ho a videli Jeho znamenia, oni vedeli, že to bol znak Mesiáša. Nedá sa to nijako obísť. Oni to vedeli.

243 Keď tam prišiel starý Natanael. Možno tam, keď prišiel pred Filipa, povedal, „No, ja o tomto nič neviem, Filip. Za tieto posledné dni som videl povstať mnoho vecí. Viem, že sa deje mnoho vecí.“ On tam za Ním išiel. Povedal, „Pôjdem si Ho vypočuť a pozrieť sa, čo má do povedania.“

244 Išiel tam a Ježiš povedal, „Hľa, Izraelita, v ktorom niet lesti.“ On povedal, „Rabbi, kedy si ma poznal?“

245 On povedal, „Pred tým, ako ťa Filip zavola, keď si bol pod tým stromom, videl som ťa.“

246 Čo to spravilo? Voda narazila na to predurčené semeno. Ó! Keď to spravila, on povedal, „Rabi, Ty si Syn Boží. Ty si Kráľ Izraela.“

247 Čo to bolo? To semeno tam ležalo pripravené. Boh ho tam zasadil pred založením sveta, aby To prinieslo to Svetlo, práve v tom čase! Haleluja!

248 To je to, kde stojím, rovno tam, brat. To je to, kde ja verím, rovno tam. Kážem to a to padá tu a tam a ide to týmto smerom a tamtým smerom. To nerobí žiaden rozdiel. Niekde to narazí na semeno. A keď to narazilo, [Brat Branham luskne prstami - pozn.prekl.] to vyletí do života, takto, práve tak isto, ako že je svet. Tak veru.

249 Ako, „Ten slepý chlapec,“ povedal, „toto sa stalo, aby sa mohli prejavit' skutky Božie.“ Rozumiete? Rozumiete? On vedel, čo sa stane. Iste, On vedel. V poriadku.

250 No, tí predurčení, keď videli Jeho znaky podľa Písma, vedeli, že to Slovo potvrdzovalo skutky alebo tie skutky potvrdzovali to Slovo, že to Slovo je správne. Oni boli predurčení, aby To videli, a oni boli rovno v línii, aby To videli, a oni To uchopili.

251 Pretože tí ľudia boli predurčení do Večného Života, preto To oni našli. To je všetko. „Všetci, ktorých Mi Otec dal, prídu ku Mne. A všetci, ktorí ku Mne prídu, Ja im dám večný život a vzkriesim ich v ten posledný deň. Ani jeden z nich nebude stratený.“ Amen. Ja sa toho držím. Nie skrze prácu, nie skrze skutky, nie silou, nie mocou; skrze Môjho Ducha, povedal Boh.“ Nie, čo som ja urobil, čo som alebo čo budem; čo On je. A ja som v Ňom. A čímkoľvek On je, ja som časťou Neho. Amen. Ja som spasený, pretože som časťou Neho. A On, On je Boh. A ja som časťou Neho, som Jeho synom. Je to tak. Tak to nie je to, čo som ja urobil, čo ja urobím. To je to, čo On urobil. To je moja dôvera, rovno v tom. V poriadku.

252 Tak oni videli, že sa nemohli nikam dostať. Preskočím tu zopár týchto miest Písma. Oni videli, že sa s Ním nikam nedostanú. Tak, viete, tá ďalšia vec, ktorú museli urobiť, aby Ho skúsili dostať z poľa, oni išli a povedali Jeho matke a bratom, „Viete, On je strašne unavený. Mali by ste Ho na chvíľu vziať bokom.“ Tá banda pokrytco! Oni jednoducho ne... Tá vec bola v tom, že oni nechceli... to bola tá vec, ktorú oni nechceli urobiť. Oni sa Ho chceli zbaviť. To nebolo preto, že si mysleli, že On bol taký unavený. Oni Mu želali, aby sa upracoval na smrť. Ale zakaždým, ako vystúpil, začali sa diať zázraky jeden za druhým, Slovo Božie vychádzalo. Rád by som Ho počul, keď sa postavil toho dňa na brehu mora, keď povolal Šimona Petra a povedal, „Nasleduj Ma!“ Rád by som vyliezol na nejaký drevený klát a sadol si tam, nechal svoje siete a nechal tak moju udicu, brat Crase, a sadol si tam, oprel si chrbát o ten drevený klát a počúval Ho kázať, keď vošiel do tej lode! Ó! Tak

veľmi rád by som Ho to chcel počuť povedať, keď povedal to, „Podťte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažaní. Ja vám dám odpochinutie.“ Amen. Rád by som Ho to počul povedať.

²⁵³ Oni sa snažili priviesť Jeho matku a tých ostatných, aby Ho vzali preč z toho poľa. Oni povedali, „Nuž, viete, On je prepracovaný. Verím, že by ste Ho mali zobrať preč.“ Akokoľvek, nejakým spôsobom, aby sa Ho zbavili, to je všetko, čo chceli. Tak veru.

²⁵⁴ A zase mnohí išli s Ním, len aby našli nejaké miesto, kde by Ho dostali do pasce. Vedeli ste to? [Bratia hovoria, „Amen“ - pozn.prekl.] Ľudia Ho nasledovali, len aby našli nejaké miesto. Jedného dňa Mu dali mincu. A povedali, „Rabbi...“

Pred tým, ako Mu dali tú mincu, povedali, „Rabbi, my sme Židia. My vieme, že Ty si veľký Muž Boží.“ Ó, ten pokrytec! Rozumiete? Áno. „My vieme, že Ty si veľký Muž Boží. Tak veru, Rabbi.“ Oni sa tam s Ním zhovárali. „Ó, dobré ráno, Brat. Ó, sme tak radi, že si tu v našej krajine! Ó, sme tak radi, že Ťa vidíme! My skutočne stojíme za Tebou, na život a na smrť, Brat. Ak budeš mať prebudenecké zhromaždenie, môžeme s Tebou dokonca spolupracovať.“ Rozumiete? To, čo sa snažia urobiť, je nastaviť Mu pascu. Vidíte?

²⁵⁵ Oni povedali, „No, my vieme, že Ty si veľkým Mužom Božím. Ty sa nebojíš žiadneho človeka. Nebojíš sa ničoho, okrem Boha. A my vieme, že si smelý. Ó, si so Svojím Posolstvom nebojácny! Vieme, že si veľký Prorok, pretože žiaden človek by nemohol takto postupovať a byť tak nebojácny so Svojím Posolstvom v takých dňoch, ako sú tieto, iba ak by bol prorokom Božím, vediac, kde stojí. Tak, my vieme, že nehľadáš na osobu človeka, na žiadneho človeka. Rabbi, Ty si veľký Muž. My sme Židia. Stojíme rovno s Tebou, Brat. Isteže.“

²⁵⁶ „No, Rabbi, je to v poriadku platiť daň cisárovi?“ Ó, tá banda pokrytcov! Och! Počkaj. Duch Svätý bol s Ním. On bol Duch Svätý. Rozumiete. On povedal, „Máte denár?“ Povedali, „Ó, áno, áno. Áno. Ja mám denár, áno, mám.“ Povedal, „Podajte mi ho.“ Povedal, „Koho obraz a nápis je na ňom?“ Povedali, „Cisárov.“ Povedal, „Potom dajte cisárovi, čo je cisárovi; Bohu, čo je Božie.“

²⁵⁷ Prichystali na Neho pascu, tvrdiac, že sú Jeho priateľmi. Vyzeralo to, že nikto Ho nedokáže porozumieť. Oni s ním chvíľu putovali, potom z Neho boli znechutení a odišli od Neho. Oni by povedali, „Ó, nuž, my sme si mysleli, istotne sme si mysleli.“ Dokonca učeníci povedali, „My sme si naisto mysleli, že tento bol Ten, ktorý bude...“ Dokonca až Ján poslal, aby sa Ho opýtali, „Si Ty Ten alebo

máme hľadať iného?“ Rozumiete? Ó, aký život On musel žiť, rozumiete, a vediac toto! Ale On mal jeden zámer, jeden zámer: konať dielo Božie. Mnohí s Ním išli, len aby našli miesto, kde by Ho mohli chytiť.

²⁵⁸ No, dúfam, že to nie je rúhanie, ak poviem, že takisto je to dnes. Mnohí prichádzajú a nasledujú zhromaždenie, len aby našli nejaké miesto, aby videli, že sa za niekoho modlíte.

²⁵⁹ Tu, prednedávnom jedna sestra, ktorá chodí do tohto zboru, bola v inej cirkvi, kde Boh spôsobil, že všetko sa tam dialo. A táto sestra povedala inej sestre, povedala, „Vieš čo, ten muž, ktorý sa mohol modliť za chorých,“ povedala, „musí mať veľmi víťazný život.“ A povedala, „On musí byť schopný, jeho rodina, všetko, je uzdravená na vypovedané slovo, takto.“ [Brat Branham luskol prstami - pozn.prekl.] A tá druhá pani bola z Jeffersonville. A ja som si istý, nikto to nemusí vedieť, ale to, čo Ježiš povedal, „Medzi vašimi vlastnými ľuďmi,“ viete, „vo vašej krajine.“ Je to tak. To je ten dôvod, že ja... Môže byť, že to práve teraz prichádza bližšie, môže nastať zmena času, rozumiete. A ona povedala, „Vieš čo?“ Povedala, „Kedykoľvek má jedno z jeho detí nádchu, berie ho k lekárovi.“ Biedna, zdegradovaná, oklamaná úbožiačka, vidíte, žena, ktorá to jednoducho chcela odvrhnúť. Povedala, „Keď jeho deti ochorejú, berie ich k lekárovi.“

²⁶⁰ Každý, kto má zdravý rozum, urobí to isté. Áno. Ľudia nemôžu porozumieť, že medicína je poslaná od Boha. No, bratia, ak nie je, je z diabla. Iste. Ale Boh je tam, kde medicína nedosiahne. Pravdaže. Medicína je z Boha. No, poviete, „Poznám veľa lekárov...“ Ó, áno, a ja viem, že mnoho kazateľov je na tom tak isto. To nie je človek, ktorý s tým zaobchádza, ide o to, čím to je. Ja viem, že mnohí ľudia Božím Slovom manipulujú, neveria v Božské uzdravenie, dokonca neveria v Boha. Je to tak. Ale oni s Tým jednoducho narábajú. Je mnoho ľudí v medicíne, a operácie a také veci, ktorí zapierajú Boha a všetko ďalšie, ale sú tiež mnohí, ktorí Mu veria. Tak ak to pomáha ľuďom, je to od Boha. Ja nemusím... Ja nemusím zobrať auto a ísť s ním dnes večer domov. Ak chcem, môžem ísť pešo. Ale Boh mi poskytol auto, tak ja zaň ďakujem Bohu. Všetky tieto veci sú od Boha, ale používajte ich rozumne. Nepoužívajte to bláznivo. Rozumiete?

²⁶¹ To je to isté, to je to, rozumiete. Snažili sa niečo nájsť, aby pred touto novo-obrátenou znevážili Jeho meno, meno... skutky Božie. Rozumiete? Oni to chceli znevážiť. „Zakaždým, keď mu ochorie dieťa, jedno z jeho detí, on ich berie k lekárovi.“ Iste ich beriem. Potom, ak lekár nemôže... Ja prosím Boha, aby pomohol pred tým, ako tam idem. Potom ak lekár nemôže ohľadne toho urobiť nič, potom ho beriem

trochu vyššie. Správne. Tak veru. Ó, takisto je to dnes, snažia sa niekde nájsť nejakú pascu.

²⁶² On ich poznal, ale všimnite si, On ich nikdy nepokarhal. Išiel rovno s nimi. Hm. On teraz robí tú istú vec. On ide s nimi, ukazuje im Svoju milosť, to je pravda, hoci oni pracujú úplne proti Nemu. Prečo? Pretože On ich miluje. A On išiel s nimi. Ale v naliehavom prípade sú vždy pripravení na Neho zavolať. Vtedy Ho chcú. Budú si robiť žarty z niekoho, kto vykrikuje. Budú si robiť žarty z niekoho, kto káže Božské uzdravenie, hovoria, že tomu neveria. Oni ešte dostatočne neochoreli. Počul som o mnohých.

²⁶³ Jedna žena zomierala, bežal som hore po schodoch, keď som tu kázal. A ten človek stál rovno pri dverách, volal na mňa. Ona prechádzala okolo. Bývala na jednej ulici tu hore a mala tam kravu. A ona povedala, „Ak by moja krava mala ten druh náboženstva, ktorý má Billy, ja by som tú kravu zabila.“ Za menej ako hodinu od vtedy bola zasiahnutá nemocou a vzali ju do nemocnice, bola to krásna mladá žena. A ja som sa tam ponáhľal. Jej muž bol katolík. A oni poslali po mňa. „Ona zomiera. A išla... Jej oči sa vypúlili. Povedala, ‘Zavolajte ho. Zavolajte ho. Zavolajte ho. Rýchlo. Rýchlo.’“

²⁶⁴ A jej brat utekal a zastal tam pred dverami a čakal a čakal a stále mi dával znamenia. A to miesto bolo plné ľudí. A po chvíli, niekto prišiel a položil na stôl papier s poznámkou. Bolo tam napísané, „Niekto zomiera v nemocnici.“ A verím, brat Graham Snelling, povedal som, „Zaujmi moje miesto, až kým neprídem.“ A on sa postavil a viedol piesne. On v tom čase dokonca ani nebol povolaný, aby kázal. On prišiel, aby viedol piesne. A ja som išiel von a nasadol som do auta a ponáhľal som sa tam. A práve ako som išiel hore po schodoch, ona naposledy vydýchla. A pravdaže, vnútornosti a obličky a všetko reagovalo. A ja som tam pribehol a oni jej prikryli tvár a všade tam takto vystupovala para. A tá stará sestrička, ktorá tam stála, povedala, „Brat Branham, vo svojom poslednom dychu vykrikla po tebe.“ Snažila sa to dať do poriadku, ale vtedy už bolo príliš neskoro, rozumiete. Áno. Raz môžete zhrásiť až príliš, viete.

²⁶⁵ A ona mala tak trochu... mala tvár hlboko... mala gaštanové vlasy; bola to skutočne pekná žena. A jej ostrihané vlasy boli celé rozstrapatené. Mala veľké hnedé oči, teraz boli vypúlené a napoly zatvorené. A pehy na jej tvári sa tak zdeformovali, až... boli to akoby hrče po celej jej tvári, ústa mala otvorené. A ja som tam vošiel a pozrel som sa na ňu. A stál tam jej manžel a povedal, „Billy, toto je teraz

dôležité.“ Povedal, „Ja som Katolík. Chcem, aby si za ňu vyslovil modlitbu, pretože ona išla do očistca.“ Povedal som, „Čo?“

²⁶⁶ Povedal, „Vyslov za ňu modlitbu.“ Povedal, „Ona išla do očistca. Asi pred dvoma hodinami prechádzala okolo tvojej cirkvi a povedala, 'Ak by naša krava niekedy mala také náboženstvo, ona by tú kravu zabila.'“ Rozumiete? Povedal, „Pomodli sa za ňu.“

²⁶⁷ Povedal som, „Je príliš neskoro. Ona mala očistiť svoju dušu tu, nie až keď sa dostane niekde inde.“ Rozumiete? Je to tak. Ó, áno. Ale my Ho vždy chceme v čase úzkosti. Počul som ľudí povedať, „Ja neverím v Boha.“ Nechajte, nech sa im raz stane niečo skutočne zlé, uvidíte, že On bude prvý, na ktorého budú volať.

²⁶⁸ Dokonca raz Jeho učeníci, keď boli v búrke. Keď Ho videli, oni sa Ho tak trochu báli. Oni nevedeli, čo To presne bolo. Povedali, „To je duch.“ A skríkli. Ale jednako, aj keď všetka nádej na záchranu bola preč, oni Ho pozvali do lode. Áno. To je vždy tak, či ste trochu podozrievaví, alebo nie. Keď pominula všetka nádej, radi Ho pozvete dnu. Áno. Oni Ho vzali na loď, pretože mali na Neho potrebu. Je to tak.

²⁶⁹ Viete, vždy som sa divil, prečo niekedy... no, možno to je to, prečo prichádzajú búrky. Či ste o tom niekedy premýšľali? On sa tam postavil a pozoroval ich, až oni mali na Neho potrebu, a potom prišiel na scénu. Tak my môžeme vidieť našu potrebu na Neho teraz. Vidíme, že búrka prichádza, brat. Postavme sa dnes večer na Jeho stranu. Postavte sa na stranu Jeho Slova. Zakončím tu.

²⁷⁰ Postavme sa na Jeho stranu. Nech sa my, vy a ja, bratia, spojíme dnes večer s Ním. Búrka prichádza. Nečakaj, kým sa tá malá loďka potopí. Vezmime Ho teraz do našej malej loďky. Môžete sa pozrieť a povedať, „Ja nerozumiem všetkým týmto veciam, brat Branham.“

²⁷¹ Pozrite sa, či hovoríme niečo pomimo toho, čo je v tom Slove. Pozrite sa, či je tam niečo okrem toho, čo On zaslúbil robiť. Niekedy sa vám to môže zdať trochu strašidelné. Myslíte si, „Ó. Nedokážem To porozumieť.“ Ale bude taký deň, keď vás tento život opustí. Potom sa vám to nebude zdať také zlé. Keď vy sami viete, že sa musíte obrátiť naspäť ku Bohu, ktorý vás stvoril, vtedy Ho budete chcieť vziať do vnútra. Vezmime Ho teraz, predtým, ako budú tie búrky horšie, než sú teraz.

²⁷² Ja Ho chcem vo svojom srdci. Chcem Ho tak veľmi vo svojom živote, až kým celá moja bytosť bude nasiaknutá; že moja myseľ, moje myšlienky, moje všetko to, čím som, je ovládané a kontrolované

Ježišom Kristom. Chcem byť až tak stratený samému sebe, že všetko, čo viem a čo vidím, je Ježiš Kristus. A chcem prísť pred vás všetkých, ak vám Boh nebies dovolí mať tieto veci, o ktorých som vám hovoril. Keď prídem medzi vás, chcem poznať Krista, Toho ukrižovaného. Chcem poznať slávu a vzácne chvály Božie. Sahnúť si medzi vás a počuť jedného kazateľa postaviť sa a oddať chválu Bohu, z toho, čo on videl diať sa v jeho cirkvi. Ďalšieho, čo videl diať sa v jeho cirkvi. Ďalšieho, čo on videl diať sa v jeho cirkvi.

²⁷³ To je presne to, čo oni robili. A keď sa zišli spolu a stretli sa v obecenstve, v Skutkoch 4, oni vydávali počet z toho, čo Boh učinil tu a čo Boh učinil tam. A Peter a Ján boli bičovaní. A sľúbili im, že oni... čo im urobia, ak budú ďalej kázať v Ježišovom Mene. A oni sa zhromaždili so svojimi ľuďmi a všetci sa jednomyselne modlili a premodlili sa do vôle Božej a citovali Písmo. „Prečo pohania zúria a ľudia vymýšľajú márnú vec?“ A keď sa modlili, Duch Svätý zatriasol to miesto, kde boli spolu zhromaždení.

²⁷⁴ To je druh zhromaždenia, ktorý potrebujeme. To je to, čo musíme mať, bratia. Buďme opevnení Slovom Božím, skrze Ducha Božieho, skrze moc Božiu. A nech naše svetlá teraz tak svietia, že budeme ako Štefan.

²⁷⁵ On tam stál ako jeden muž, samotný, pred tou radou Sanhedrinu, stálo tam možno pol milióna ľudí. Každý jeden z nich ukazoval svojím obviňujúcim prstom do jeho tváre. Keď tam ten malý chlapík vyšiel, je povedané, „On žiaril ako anjel.“ Nemyslím, že to bolo nejaké svetlo na jeho tvári. Anjel nemusí mať na sebe svetlo. Ale anjel je muž alebo... Anjel je posol a je poslom, ktorý vie, o čom hovorí. On tam vykročil a povedal, „Mužovia a bratia a otcovia, naši otcovia v Mezopotámii, ako oni boli vyvedení, a Abrahám,“ a tak ďalej a ďalej. A potom prišiel do bodu, kedy začal krájať, povedal, „Ó, vy tvrdošíjni, neobrezaného srdca a uší, prečo sa vždy protivíte Duchu Svätému? Tak, ako robili vaši otcovia, tak robíte i vy.“ On vedel presne, kde stojí. To je ten dôvod, že žiaril. On sa ani trochu nebál. On vedel, komu uveril.

²⁷⁶ Dokonca keď smrť zaklopala na dvere Pavlovho srdca. [Brat Branham klope na kazateľňu - pozn.prekl.] A on povedal, „Ja viem, komu som uveril, a som presvedčený, že On je schopný zachovať to, čo som Mu odovzdal, až do tamtoho dňa.“ Amen.

²⁷⁷ Nech vás Boh žehná, bratia. Je mi ľúto, že vás tu držím až do desať tridsaťpäť. Ja viem, že toto je pre vás neobvyklé. Je mi ľúto, že to tak robím. Ale dnes večer ste boli naozaj milí; nikto z vás neodišiel. Sedeli ste a dávali ste pozor. A ja dôverujem a mám nádej, že v tomto

malom, polámanom, nervóznom hovorení, že Boh, Duch Svätý, niekde vylial do vášho srdca malé Semeno, aby na to narazila moc Božia a priniesla to do života, práve tak ako pri tej žene pri studni a pri iných, ktorí sú predurčení do večného Života. Nech vás Boh žehná.

²⁷⁸ Brat Neville, rozpustíš zhromaždenie alebo čo chceš urobiť? Čo urobíš? Len v... [Brat Neville hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Milujete Ho? [Bratia hovoria, „Amen.“ - pozn.prekl.] Budete Mu slúžiť? [„Amen.“] Budete Mu veriť? [„Amen.“] Amen.

Milujete Ho? Amen.

Budete Mu slúžiť? Amen.

Amen. Amen.

Chceme to spievať. Amen.

Amen. Amen. Amen. Amen.

Biblia je pravdou. Amen.

Verím tomu. Amen.

Je to Slovo Božie. Amen.

Amen. Amen.

Povstaňme.

Amen. Amen. Amen. Amen. Amen.

Pane, my Ťa milujeme. Amen.

Amen. Amen. Amen. Amen.

Veríme, že prichádzaš. Amen.

Sme pripravení stretnúť sa s Tebou. Amen.

Príd', Pane Ježišu. Amen.

Amen. Amen.

Modlíme sa, Bože, aby si nám dovolil byť v každom čase tými najlepšími, čo môžeme byť, aby sme Ti slúžili.

Amen. Amen. Amen. Amen. Amen.

Spolieham, že On vás požehná a zachová a bude nad nami bdieť a zapáli nás do Božieho Kráľovstva, aby sme konali veľké veci, a pomôže mi na misijnom poli, kým sa znovu nezídeme.

Amen. Amen. Amen. Amen. Amen.

Modlím sa za vás. Budete sa modliť za mňa?

²⁷⁹ Náš Otče, zhromaždili sme sa dnes večer v Mene šľachetného Pána Ježiša v tom milovanom a drahom Mene, ktoré my všetci milujeme a obdivujeme. Premýšľam o tom, ako skupiny ľudí počas tých rokov, tridsať alebo viac, ako sme sa zhromažďovali v tejto malej budove. Ako sme sedeli okolo pece s našimi takmer zmrznutými nohami a sedeli sme tam a mali nohy vyložené na peci a zhovárali sme sa o Pánovi Ježišovi. Premýšľam o jedných vzácných nohách, ktoré raz chodili po tejto zemi, ktoré sedeli s tými ostatnými nohami tam. Premýšľam o starom bratovi Sewardovi, bratovi Sparksovi, bratovi George DeArk, o mnohých ďalších vzácných dušiach, ktoré raz sedeli so svojimi nohami oproti tej peci, odišli, aby stretli svojho Pána, odpočívajú dnes večer v hrobe a očakávajú na to veľké zavolanie z Výsosti. Oni bojovali boj. Zachovali vieru. Zakončili beh. A teraz očakávajú na tú korunu spravodlivosti, ktorú im dá Pán, ten spravodlivý Sudca, v ten deň.

²⁸⁰ Otče, Bože, keď sme zasväcovali túto malú cirkev na rohu, modlili sme sa a povedali sme, „Pane Ježišu, nech ona stojí a nech sú v nej ľudia, keď Ty prelomíš oblohu, aby si prišiel v tajnosti, ten náhly odchod cirkvi. Bože, modlím sa, aby duše, ktoré prichádzajú ku tomuto oltáru, duše, ktoré Ti slúžili, to Semeno Evanjelia, ktoré bolo sadené tu, tu a tam, a tu a tam, a tu a tam, počas tých tridsiatich rokov. Veríme, že mnohí z tých vzácných ľudí tam budú v ten Deň, pre to slabé úsilie, ktoré sme vynaložili, aby sme priniesli to Slovo, do toho predurčeného Života. Ďakujeme Ti za to. A dôverujeme, Bože, že dnes večer, že tu teraz nie je nikto prítomný, okrem takých, ktorí budú prítomní v ten Deň, prikrytí tou Krvou, zakotvení v Ježišovi. Udeľ to, Otče. Dôverujeme Jemu.

²⁸¹ No, mnohí z nás sa tu stretne v nedeľu ráno. A modlíme sa, Bože, aby si sa s nami stretol a zlomil pre nás ten Chlieb Života. Bože, budeme pamätať na brata Rudella a na jeho miesto, tam hore, kde sú tí, ktorí tam prebývajú s ním. Buď s tým vzácnym chlapcom, Pane, modlím sa za to. Ako ho vidím prichádzať, vidím tých mladých, cítim, ako by to boli moji Timotejovia. Modlím sa, Otče, aby si požehnal brata Rudella a jeho službu. Požehnaj brata Juniora Jacksona. Ó, Bože, modlíme sa, aby Tvoje požehnanie boli na ňom, na našom bratovi Craseovi, na bratovi Snellingovi, na tomto druhom bratovi, ktorý zastáva jeho miesto, a bratovi Beelerovi a bratovi, na všetkých týchto bratoch tu, Pane, a na bratovi Neville a na každom jednom z nás, Pane. Modlíme sa, aby sa Tvoje požehnanie usmievali na nás, aby Tvoja milosť bola

všetko, čo potrebujeme, Pane, aby sme išli ďalej. A nech by sme nikdy nezabudli na tú malú poznámku z dnešného večera. Hoci tá malá žena, ktorá tam stála, nevedela, ako to skončí; ale Ježiš potreboval pozornosť a ona Mu ju dala, áno, keď Mu umývala nohy. Niečo, čo tam bolo zanedbané, čo dokonca tí, ktorí tvrdili, že sú Jeho služobníci, zanedbali urobiť a oni sa snažilirobiť si z Neho žarty. Ale ona mu urobila službu, neočakávajúc odplatu, a väčšia, ako jej bola daná, už nemohla byť.

²⁸² Bože, nech my robíme to isté, aby sme sa len tlačili ďalej a slúžili Bohu. A všetko, po čom túžime, Pane, je počuť v ten Deň, „Dobre si to vykonal, Môj dobrý a verný sluha. Vojdi do radosti Pánovej, ktorá bola pre teba pripravená od založenia sveta.“ Bože, daruj nám vykonať to a udržiavať obecnstvo jeden s druhým. A nech je Duch Svätý s nami a vedie nás a smeruje nás vo všetkom, čo robíme. A daj nám dlhý život, možno, ak je to možné, aby sme videli príchod Pána Ježiša. Prosíme o to v Jeho Mene. Amen.

*Požehnané zväzky, ktoré viažu
naše srdcia v Kresťanskej láske;
Obecnstvo príbuzných myslí
je ako to tam Hore.
Keď sme oddelení,
spôsobuje nám to vnútornú bolesť;
Ale stále budeme spojení v srdci
a dúfame, že sa znova stretneme.*

²⁸³ Biblia povedala, „Oni zaspievali pieseň a vyšli von.“ Nech vás teraz Boh žehná, až kým vás znovu neuvidím v nedeľu ráno, ak Pán dá. Dovidenia.

²⁸⁴ Jim, dnes večer som ti nepotriasol ruku. Nech ťa Boh žehná. Pán vám žehnaj.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v septembri 2019.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí